

Original Paper

Investigation and Study of Glass Artifacts of the Sasanid Period; Case Study: Jahangir Dome and Gouriyeh Glasses in Ilam Province using Micro-PIXE Technique

Davoud Agha-Aligol¹, Bita Sodaee^{2*}, Leyla Khosravi³, Mina Karimi⁴

¹Nuclear Science and Technology Research Institute, Physics and Accelerators Research School, Van de Graaff Laboratory, Tehran, IRAN

²Assistant Professor, Department of Archaeology, Faculty of Humanities, Islamic Azad University Varamin Pishva Branch, Tehran, IRAN

³Assistant Professor, Institute of Archeology, Institute for Cultural Heritage and Tourism, Tehran, IRAN

⁴Ph.D Candidate of Archaeology, Faculty of Humanities, Islamic Azad University, Varamin Pishva Branch, Tehran, IRAN

Received: 31/08/2019

Accepted: 06/12/2019

Abstract

Studying the elemental composition of glass objects provide a lot of information about the manufacturing technique, the determination of the raw materials and the pigments were used to create different colors. In this study, 19 samples of glass objects obtained from the archaeological site of Jahangir Dome and Gouriyeh hill were analyzed by the micro-PIXE technique to measure the constituent elements. The Jahangir Dome and Gouriyeh hill are located 50 km northwest of Ilam on either side of the Kangir River. These sites excavated in three seasons by Leyla Khosravi from 2015 to 2017 and layers related to the Sasanid and the Early Islamic periods have been identified. In the layers of the Sasanid period a considerable amount of glass has been recovered that no comprehensive research has been done on them so far. The main purpose of this article is to study the glass industry of the Sasanid period and evaluate the raw materials were used in the manufacture of glass artifacts by micro-PIXE technique that followed by questions about the elemental composition of the glasses, identifying and examining sources of silica and flux raw materials, colorant and decolorant agent. The most important questions raised in this reach are: 1- What kind of flux materials have been used in the glassware manufacturing process? 2- The colorant and decolorant materials used in the manufacturing process are deliberately added to the bath or are due to the iron oxide and manganese oxide existing in silica raw materials? The micro-PIXE analysis was performed with microprobe system manufactured by Oxford Instruments using the 3 MV Van de Graaff accelerators at the Nuclear Science & Technology Research Institute (NSTRI) in Iran. The samples were analyzed in a vacuum chamber using a beam of 2.5MeV protons focused to a diameter less than 10 µm. The beam current was in the range of 30 to 50 pA. Characteristic X-rays were detected using a Si(Li) detector with an active area of 60 mm² positioned at an angle of 135° relative to the incident beam direction and with an energy resolution of 150 eV for Fe-K_α. The results of elemental composition show, the weight percentages of SiO₂ (60-71wt.%), Na₂O (11-20wt.%) and CaO (4-8wt.%) have the highest proportion of elemental composition in the samples. Also, the weight percentage of MgO (3-6 wt.%) and K₂O (2-5 wt.%) in the analyzed glasses are greater than 1.5wt.%. Therefore, it can be concluded that the glass artifacts of these sites are silica-soda-lime glasses type, which is used the plant ashes as a flux. Furthermore, wide variations in the weight percentage of SiO₂, Na₂O, K₂O and MgO indicate that silica and flux raw materials obtained from various sources. The comparison of these data by the literature data shows the raw materials used in these sites are different

* Corresponding author: bita.sodaei@gmail.com

from those were used in glasses excavated in Sassanid sites in Iraq. In addition, the elemental composition of these samples show that Fe_2O_3 and Cu_2O are the colorant agents and MnO has been used as a decolorant element in the samples. However, in Jahangir Dome, these oxides were used unintentionally, but in the Gouriyeh, MnO is added deliberately to the bath.

Keywords: Ancient glass, Sassanid Period, Jahangir Dome, Tape Gouriyeh, Micro-PIXE

مقاله پژوهشی

بررسی و مطالعه مصنوعات شیشه‌ای دوره ساسانی؛ نمونه مطالعاتی: شیشه‌های محوطه گنبد جهانگیر و (تپه) گوریه در استان ایلام با استفاده از روش میکروپیکسی

داود آقا علی گل^۱، بیتا سودایی^{۲*}، لیلا خسروی^۳، مینا کریمی^۴

۱. پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، پژوهشکده‌ی فیزیک و شتابگرهای، گروه فیزیک، تهران، ایران

۲. استادیار گروه باستان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین پیشوای ورامین، تهران، ایران

۳. استادیار پژوهشکده باستان‌شناسی، پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، ایران

۴. دانشجوی دکتری باستان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین پیشوای ورامین، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۰۹

چکیده

مطالعه ترکیبات عنصری اشیاء شیشه‌ای اطلاعات سودمندی درباره بررسی فن ساخت، تعیین مواد اولیه و رنگدانه‌های استفاده شده در فرایند ساخت را در اختیار پژوهشگر قرار می‌دهد. در این پژوهش ۱۹ نمونه از اشیاء شیشه‌ای به دست آمده از محوطه گنبد جهانگیر و گوریه با استفاده از روش میکروپیکسی باهدف اندازه‌گیری عناصر تشکیل‌دهنده این نمونه‌ها آنالیز شده‌اند. این محوطه در ۵۰ کیلومتری شمال غرب ایلام در دو سوی رودخانه کنگیر واقع شده، در کاوش‌های باستانی لایه‌های دوره ساسانی و اوایل اسلام شناسایی شده است. هدف اصلی این مقاله بررسی صنعت شیشه‌گری دوره ساسانی و ارزیابی مواد اولیه مورداستفاده در ساخت مصنوعات شیشه‌ای با استفاده از روش میکروپیکسی است که با پرسش‌هایی در زمینه ترکیبات عنصری نمونه‌ها، شناسایی و بررسی منابع سیلیس مورداستفاده جهت تهیه خمیره شیشه، نوع ماده گذازآور و عناصر رنگزا و بی‌رنگ کننده دنبال شده است. نتایج نشان می‌دهد اکسید سیلیسیم (۷۱٪-۷۶٪)، اکسید سدیم (۲۰٪-۲۴٪) و اکسید کلسیم (۸٪-۱۱٪) بیشترین سهم را در ترکیب عنصری نمونه‌ها دارند. با توجه به درصد وزنی اکسید منیزیم (۳-۶٪) و اکسید پتانسیم (۲-۵٪) در نمونه‌ها بیشتر از ۱/۵٪ است، می‌توان نتیجه گرفت که مصنوعات شیشه‌ای این محوطه از نوع شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک است و از خاکستر گیاهان به عنوان مواد اولیه سودا که نقش مواد گذازآور را در ترکیبات شیشه دارد، استفاده شده است. همچنین بازه تغییرات گسترده در درصد وزنی اکسید سیلیسیم، اکسید سدیم، اکسید منیزیم و اکسید پتانسیم نشان می‌دهد که برای تأمین ماده اولیه سیلیس و گذازآور سودا در این نمونه‌ها از منابع اولیه مختلفی در دو محوطه موربدرسی استفاده شده و این مواد اولیه با مواد استفاده شده در نمونه‌های ساسانی به دست آمده در عراق متفاوت هستند. از دیگر نتایج به دست آمده می‌توان گفت که تنها عناصر آهن و مس به عنوان عامل رنگزا و اکسید منگنز به عنوان عنصر رنگبر در نمونه‌ها استفاده شده است که در نمونه‌های گنبد جهانگیر این اکسیدها به صورت غیر عمد استفاده شده‌اند، در حالی که در نمونه‌های گوریه اکسید منگنز به صورت عمده به خمیره شیشه اضافه شده است.

واژگان کلیدی: شیشه‌های باستانی، دوره ساسانی، گنبد جهانگیر، تپه گوریه، میکروپیکسی

* مسئول مکاتبات: خیابان حکیم نظامی، رو بروی خیابان خاقانی، دانشگاه هنر اصفهان

آدرس الکترونیکی: bita.sodaei@gmail.com

«این نشریه با احترام به قوانین اخلاق در نشریات تابع قوانین کمیته اخلاق در انتشار (COPE) است و از آینه‌نامه اجرایی قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در آثار علمی پیگیری می‌نماید.»

۱. مقدمه

شیشه به عنوان یکی از اولین مواد مورد استفاده بشر، یک شی شفاف، کدر و رنگی است که از دیرزمان در صنایع و علوم مختلف مورد توجه بوده است. صنعت شیشه‌گری از سابقه و قدمت دیرینه‌ای در ایران برخوردار بوده [1] و از این‌رو مورد توجه بسیاری از کاوشگران و پژوهشگران قرار گرفته است. این صنعت در دوره ساسانی همراه با سایر صنایع پیشرفت‌های شایانی در فن ساخت و شیوه تزئین داشته است [2]. قدیمی‌ترین نشانه‌های استفاده از شیشه به هزاره سوم ق.م. در منطقه خاور نزدیک، در مناطق سوریه، بین‌النهرین و مصر برمی‌گردد که بشر از ترکیبات شیشه در ساخت لعب استفاده کرده است [3]. بر اساس کشفیات باستان‌شناسی، شمال و شمال غرب سوریه خاستگاه تولید شیشه بوده که این ماده را به عنوان محصولی جانبی از تولید لعب معرفی کردند [4]. همچنین استفاده از شیشه در شمال سوریه به مردمان هوری و میتانی نسبت داده شده است [3]. شواهد تاریخی گواه بر این است که بین‌النهرین اولین تمدنی است که تجربه ذوب شیشه را داشته است [5]. در هزاره دوم ق.م در ایران، از محوطه چغازنبیل در خوزستان و قلعه کوتی در گیلان مقدار زیادی مهره استوانه‌ای و مفتول‌های شیشه‌ای به دست آمده که مفتول‌های شیشه‌ای به دست آمده از چغازنبیل را می‌توان به عنوان اولین شیشه‌های ساخته شده در هزاره دوم ق.م در ایران معرفی کرد [6]. در دوره هخامنشی با تسلط یافتن این امپراتوری بر مناطق بین‌النهرین، سوریه و مصر و آشنا شدن آن‌ها با مراکز مختلف شیشه‌گری، این صنعت وارد مرحله جدیدی شد [7] که ظروف شیشه‌ای این دوران بیشتر در کاوش‌های تخت جمشید به دست آمده است [1]. بررسی‌های انجام شده بر روی این آثار نشان می‌دهد که ظروف شیشه‌ای در این دوره به صورت تراش یا قالبی ساخته می‌شدند [8]. در دوره اشکانی با توسعه راه‌ها و گسترش تجارت بین ایران و خاور دور پیشرفت چشمگیری در صنعت شیشه‌گری ایران به وجود آمد، به نحوی که می‌توان تأثیر هنر و صنعت شیشه‌گری ایرانی را بر روی آثار مشابه خاور دور بررسی و مقایسه

کرد [8]. کاوش‌های باستان‌شناسی نشان‌دهنده این نکته است که صنعت شیشه‌گری در دوره ساسانی از نظر کمی و کیفی در اکثر نقاط فلات ایران رشد یافته است [8,9]. در این دوره علاوه بر استفاده از شیوه‌های متعدد در ساخت اشیاء شیشه‌ای مانند تراش، پرداخت، و صیقل، برای ساخت شیشه‌های نازک از روش دم‌آزاد و برای شیشه‌های ضخیم از دم قالبی استفاده می‌کردند. این روش (دم‌آزاد) در صنعت شیشه‌گری باعث افزایش تولید و تنوع در شکل اشیاء می‌شود [8]. از نظر ساختار شیمیایی، شیشه یک جامد غیر بلوری (آمورف) است که برخلاف دیگر مواد مانند فلزات، قادر به تنظیم مشخص در چیدمان اجزاء مولکولی اش در مقیاس بزرگ است. این بدان معنی است که اجزاء شیشه فقط در مناطق کوچکی دارای چیدمان منظم هستند [10]. همچنین شیشه از نظر ترکیب مواد اولیه از مخلوط شدن تعدادی از اکسیدها تهیه می‌گردد و خواص فیزیکی و شیمیایی هر شیشه بستگی به درصد وزنی اکسیدهای سازنده آن دارد [11].

به طور کلی مواد تشکیل دهنده شیشه و مصنوعات شیشه‌ای به چهار دسته مختلف تقسیم می‌شوند [12]. ۱- مواد پایه که ماده اصلی اشیاء شیشه‌ای است که غالباً شامل سیلیس یا اکسید سیلیسیم است که منبع اصلی تهیه این مواد شن، سنگ چخماق یا سنگ چینی بوده است. ۲- مواد گدازآور که باعث می‌شود نقطه ذوب سیلیس کمتر شود. این مواد غالباً شامل اکسید سدیم، اکسید پتاسیم و اکسید سرب است. ۳- مواد تثبیت کننده مانند کربنات کلسیم که به منظور مخلوط شدن بهتر مواد پایه و ذوب کننده و افزایش استحکام و جلوگیری از حل شدن شیشه در مواد مختلف استفاده می‌شده است. ۴- مواد رنگبر و رنگرا که به منظور خنثی کردن رنگ در خمیره شیشه و همچنین ایجاد شیشه‌های رنگی به کار می‌رفته است. این مواد غالباً شامل اکسیدهای فلزی مانند اکسید منگنز، آهن، مس و کبالت هستند که به خمیره شیشه اضافه می‌شده‌اند [13]. اندازه‌گیری و تعیین درصد وزنی هر کدام از این چهار گروه با استفاده از روش‌های آنالیز دستگاهی به پرسش‌هایی در زمینه فن

است [15] سپس مطالعات فراوانی بر روی آثار شیشه‌ای مصری و رمی باهدف بررسی محل پیدا شیوه و تعیین منشأ مواد خام به کاررفته در این اشیاء و چگونگی ایجاد رنگ در آن‌ها انجام شده است [17-21]. تحقیق بر روی شیشه‌های باستانی ایرانی نیز موردنویجه گروه زیادی از محققین در داخل و خارج از کشور قرار گرفته است که منجر به نوع رویکردهای تحلیلی در این زمینه شده است. از جمله این موارد می‌توان به کارهای مطالعاتی بربیل و همکارانش بر روی شیشه‌های قدیمی شهر نیش‌آبور که متعلق به اوایل دوران اسلامی هستند اشاره کرد. نتایج این بررسی‌ها نشان می‌دهد که شیشه‌های تاریخی علیرغم رنگی یا بی‌رنگ بودنشان، از نظر ترکیب عنصری نیز کاملاً متفاوت هستند و احتمالاً محل تولیدشان نیز می‌تواند متفاوت باشد [22,23]. همچنین نمونه‌هایی از گرگان، ری، همدان و تخت سلیمان که قدمت آن‌ها به دوران اسلامی برمی‌گردد، مورد آنالیز و پژوهش قرار گرفته‌اند [13]. نتایج به دست آمده از مجموع نمونه‌های مطالعه شده از ایران که قدمت آن به دوران اسلامی برمی‌گردد نشان می‌دهد که شیشه‌های به دست آمده در مناطق مختلف مختص ایران همگی از نوع شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک است که از خاکستر گیاه به عنوان ماده گدازآور استفاده می‌کردند. مقایسه ترکیبات عنصری این مناطق با مناطق دیگر جهان نشان می‌دهد میزان پتاسیم و اکسید منیزیم در نمونه‌های ایرانی نسبت به نمونه‌های سوریه، فلسطین و عراق بیشتر است [13]. از دیگر پژوهش‌های انجام شده می‌توان به مقاله امامی تحت عنوان مقتول‌های شیشه‌ای چغازنبیل، اولین نشانه‌های شیشه‌گری ایران در هزاره دوم پیش از میلاد، اشاره کرد که با هدف تعیین ترکیب شیمیایی و بلورین شیشه‌های چغازنبیل و فن‌آوری ساخت آن‌ها پرداخته است [2]. همچنین رضایی به بررسی صنعت شیشه‌گری ساسانی در تل ملیان بر اساس آنالیز پیکسی با هدف بررسی ساختار و شیوه تولید شیشه‌ها پرداخته است [24]. صالحوند و همکاران نیز پژوهشی پیرامون لوله‌های شیشه‌ای درهای چغازنبیل با روش XRF با هدف آشنایی با هنر شیشه‌گری دوره عیلام میانه انجام

شناسی، فن ساخت، نوع شیشه و مواد اولیه مورد استفاده در ساخت شیشه پاسخ می‌دهد. در این پژوهش برای اولین بار نمونه‌های شیشه‌ای به دست آمده از بناهای گنبد جهانگیر و گوریه معرفی و به منظور بررسی و شناسایی ترکیبات شیمیایی بکار رفته در این شیشه‌ها برای پاسخ به پرسش‌هایی در خصوص مواد اولیه مورد استفاده در فرایند ساخت و نحوه ایجاد رنگ در شیشه‌های دوره ساسانی مورد آنالیز قرار گرفته است. بر اساس نتایج آزمایش‌های سالیابی با روش ترمولومینسانس که بر روی اشیاء سفالینه‌ای و آجرهایی که همراه نمونه‌های شیشه‌ای در این محوطه یافت شده‌اند، قدمت این نمونه‌های شیشه‌ای به ۲۵۰-۶۵۰ بعد از میلاد برمی‌گردد [14]. مهم‌ترین سؤالاتی که در این پژوهش به آن‌ها پاسخ داده خواهد شد عبارت است از :

۱- فرایند ساخت آثار شیشه‌ای محوطه جهانگیر آیا بر اساس مواد اولیه بومی استوار بوده است یا نمونه‌های به دست آمده از مواد اولیه غیربومی ساخته شده‌اند؟ آیا در این نمونه‌ها از مواد ذوب کننده (گدازآور) معدنی (ناترونی) استفاده شده یا از خاکستر به دست آمده از گیاهان استفاده می‌کردند؟

۲- برای ایجاد رنگ‌های مختلف از چه مواد و عناصری استفاده شده است؟ آیا این مواد رنگزا و رنگبر به صورت عمده اضافه شده است یا ناشی از ناخالصی‌های موجود در سیلیس است؟

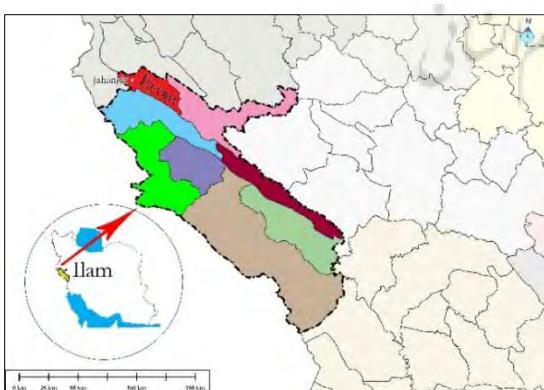
۳- آیا از منابع و مواد اولیه یکسانی در ساخت نمونه‌ها در این محوطه‌ها استفاده شده است و یا از مواد اولیه متفاوتی در ساخت این شیشه‌ها در هر یک از این دو محوطه استفاده شده است؟

۲. پیشینه پژوهش

تجزیه و تحلیل شیمیایی شیشه‌ها به اواخر قرن هجدهم برمی‌گردد [15]. اولین آنالیزهای معنادار در سال ۱۹۵۰ میلادی توسط تورنر در خصوص فناوری شیشه به چاپ رسیده است [16] و سپس در سال ۱۹۶۰ میلادی توسط ادوارد سیر و رابرت بربیل بر روی شیشه‌های موجود در موزه کورنینگ تحقیقات علمی وسیعی انجام شده

روستای سرتنگ در دو سوی رودخانه کنگیر تقریباً روبروی هم قرار داشتند. در شمال کوه بانکول و قلابه و در شرق کوه مانشت این منطقه را محصور کرده است. گوریه پس از آبگیری سد کنگیر در سال ۱۳۹۴ غرقاب شد و جهانگیر در فاصله ۳۰۰ متری کنگیر باقی ماند [14] (شکل‌های ۱ و ۲).

نخستین مطالعات باستان‌شناسی در منطقه در سال ۱۹۷۰ توسط لئی واندبرگ با کاوش در گورستان جوب گوهر، در ۵ کیلومتری شرق رود کنگیر انجام شد و در گزارشات خود به شرح مختصری از آثار دوره ساسانی اکتفا کرد [28]. پس از او فریبا استارک از محدوده رودخانه کنگیر و آثار آن دیدن کرد و سپس راهی عراق شد [29]. بعد از انقلاب در سال ۱۳۸۰ بیان پیرانی به بررسی اجمالی منطقه پرداخت و بنای‌های کوریا، قلعه شمیران، گبد جهانگیر و گوریه را شناسایی نمود. سپس در سال ۱۳۸۲ گوریه و جهانگیر با شماره ۸۴۶۳ و ۸۴۶۴ در فهرست آثار ملی به ثبت رسید. پس از آن در سال ۱۳۸۶ ابراهیم مرادی بررسی حوضه آبگیر سد کنگیر را انجام داد و سرانجام در سال ۱۳۹۴ با سرپرستی خانم خسروی کاوش نجات بخشی در محوطه جهانگیر انجام شد که تا سه فصل ادامه داشت. نتایج این کاوش‌ها عبارت‌اند از یافته‌های معماری و اشیاء منقول ارزشمندی که برای نخستین بار از دوره ساسانی در این محوطه گزارش شده است [14]. اگرچه برخی از منابع تاریخی

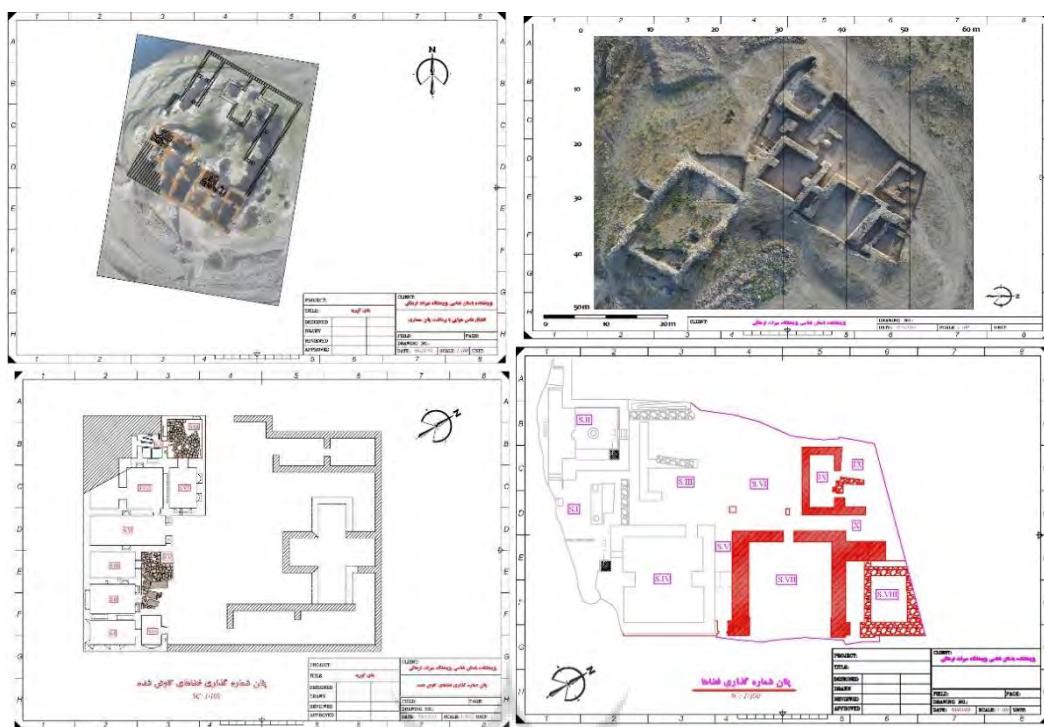

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی بنای گند جهانگیر و گوریه [14]
Fig. 1: A map of Iran showing the geographical location of Jahangir dome and Gouriyeh

داده‌اند [25]. آقا علی گل و همکاران نیز به بررسی و تعیین مواد اولیه مصنوعات شیشه‌ای دوره اشکانی در کاخ شائر [13] و همچنین آنالیز مهره‌ها و ظروف شیشه از محوطه صالح داود در شوش پرداخته‌اند [26]. بر اساس نتایج آنالیزها مشخص شد که شیشه‌های کاخ شائر همگی از نوع شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک هستند که از خاکستر گیاهان به عنوان گدازآور استفاده شده است و احتمالاً این شیشه‌ها تولید بومی هستند [13]. اما آنالیز نمونه‌های به دست آمده از صالح داود نشان داد که در مهره‌های شیشه‌ای صالح داود از ماده معدنی ناترون و در ظروف به دست آمده از صالح داود از خاکستر گیاهان به عنوان ماده گدازآور استفاده شده است [26]. اما بررسی کتب و مقالات چاپ شده نشان می‌دهد که پژوهش‌های مرتبط با شیشه‌های دوره ساسانی بسیار محدود است. اولین آنالیزهایی که از شیشه‌های دوره ساسانی گزارش شده است مربوط به تحقیقات بریل است که در آن تعدادی از نمونه‌های به دست آمده در چند محوطه باستانی در عراق را گزارش کرده است [22]. همچنین میرتی و همکارانش ۸۹ نمونه از قطعات شیشه‌ای به دست آمده از کاوش‌های باستان‌شناسی در محوطه سلوکیه و او اردشیر در عراق امروزی را با آزمایش ICP-MS مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند که قدمت این نمونه‌ها به دوره اشکانی و ساسانی برمی‌گردد [21]. نتایج آزمایش‌ها نشان داده که غالب نمونه‌های دوره ساسانی از نوع سیلیس-سودا-آهک هستند و از خاکستر گیاهان به عنوان ماده گدازانده استفاده می‌کردند [21-23]. همچنین سیمپسون در سال ۲۰۱۴ در مقاله‌ای به طور مبسوط به تولید و گردش شیشه در دوره ساسانی پرداخته است [19].

۳. موقعیت جغرافیایی گند جهانگیر و گوریه و پیشینه کاوش‌ها

بنای گوریه و جهانگیر در مختصات جغرافیایی ۳۸s:X:605380 و ۳۸s:y:3752210 و ۳۸s:X:605380 و ۳۸s:y:3752695 در ۵۰ کیلومتری شمال غرب ایلام، بخش زرنه شهرستان ایوان، در فاصله حدود ۸۰۰ متری

شکل ۲: پلان بنایی گنبد جهانگیر (پلان سمت چپ) و گوریه (پلان سمت راست) [27]
Fig. 2: Plan of the Dome of Jahangir (left plan) and Gouriyeh (right plan)

سالیابی روی مواد و آثار به دست آمده از این محوطه می‌توان نتیجه گیری کرد که قدمت این محوطه تاریخی به اوخر دوره ساسانی برمی‌گردد که تا قرن چهارم هجری حیات در آن ادامه داشته است. از کاوش‌های باستان‌شناسی در این دو بنا در تراشه‌ها تعداد قابل توجهی شیشه به دست آمده است که تمامی آن‌ها طبقه‌بندی و پشت‌نویسی شده‌اند^[14]. از میان قطعات فراوان شیشه‌ای یافت شده در این بنایه، تعداد ۱۹ قطعه شاخص جهت مستندگاری و انجام مطالعات آزمایشگاهی در نظر گرفته شده است که مشخصات کامل این نمونه‌ها به همراه تصاویر و طرح نمونه‌ها در جدول ۱ ارائه شده است.

آثار شیشه‌ای به دست آمده شامل عطر دان، پایه و بدنهٔ ظروف، ظروف آرایشی و زیورآلات هستند. فرم بدنهٔ ظروف به دست آمده غالباً استوانه‌ای و مدور بوده و اغلب بدون تزئین هستند. طیف رنگی این آثار شامل رنگ‌های سبز، شیری، زرد و رگه‌های قرمز و قهوه‌ای است. همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود زیورآلات (النگوهاي شیشه‌ای) همگي داراي پوشش صدفي

شكل‌گيری اين بنها را به قرون اول و دوم هجری نسبت داده‌اند ولی يافته‌های اخير باستان‌شناسی، ساسانی بودن اين سازه‌های معماري را تأييد می‌نماید^[14]. بنای جهانگیر مشتمل بر تالار، ايوان و اتاق‌ها و غيره است که با مصالح لاصه‌سنگ و ملات گچ نیم‌پخت نیم‌کوب به روش غوطه‌ور در ملات ساخته شده است. استفاده گسترده از گچ، آجر و شیوه‌های طاق‌زنی نشان‌دهنده میراث دوره ساسانی است^[30]. از آثار به دست آمده از این محوطه علاوه بر گچ‌بری‌های تزئینی می‌توان به شیشه‌ها اشاره کرد.

۴. مواد و روش‌ها

۴-۱. معرفی نمونه‌های شیشه‌ای گنبد جهانگیر و گوریه

نمونه‌های مورد مطالعه در پژوهش حاضر از کاوش‌های باستان‌شناسی سال ۱۳۹۴-۱۳۹۶ به نهایی گنبد جهانگیر و گوریه به سرپرستی خانم لیلا خسروی به دست آمده است. این داده‌ها در میان آواره‌های فرو ریخته در فضاهای مختلف این دو بنا به دست آمده است. بر اساس نتایج

جدول ۱: مشخصات فنی و ظاهری شیشه‌های ساسانی محوطه گبد جهانگیر و گوریه
Table 1. Characteristics and optical photo of Sassanid glass in the Dome of Jahangir and Gourieh

شماره Number	اندازه (میلی‌متر) Size(mm)	رنگ Color	شكل - تزئینات Form-Decoration	طرح Drawing	تصاویر Optical photo
E.1 گوریه GOURYEH	بلند: ۲۲ پهن: ۷.۱-۷.۱ قطر: ۲.۲-۲/۲	سبز Green	بدنه ظرف Container body فاقد تزئین No decorating		
E.2 گوریه GOURYEH	بلند: ۲۹ پهن: ۱۹-۱۹ قطر: ۱.۱-۱/۱	سبز Green	بدنه ظرف، Container body فاقد تزئین No decorating		
E.3 گوریه GOURYEH	بلند: ۳۹-۳۹ پهن: ۱۴-۱۶ قطر: ۲.۲-۲/۲	سبز Green	کف گرد، Round floor فاقد تزئین No decorating		
E.4 گوریه GOURYEH	بلند: ۴۶-۴۶ پهن: ۴۱-۴۱ قطر: ۳-۳	سبز Green	کف ظرف مسطح، Flat bottom of the container فاقد تزئین No decorating		
E.5 گوریه GOURYEH	بلند: ۲۵-۲۵ پهن: ۶.۱-۶.۱/۱ قطر: ۸.۱-۸/۱	آبی - سبز Blue- Green	بدنه استوانه‌ای شکل، Cylindrical body فاقد تزئین No decorating		
E.6 گبد جهانگیر Jahangir Dome	بلند: ۳۵-۳۵ پهن: ۲۹-۲۹ قطر: ۴-۱ Diagonal: 1-4	سبز Green	کف ظرف استوانه‌ای کف گرد Round bottom of cylindrical body		
E.7 گوریه GOURYEH	بلند: ۳۱-۳۱ پهن: ۱۹-۱۹ قطر: ۵-۵	آبی Blue	قسمتی از بدنه Part of the container body فاقد تزئین No decorating		
E.8-1 گوریه GOURYEH	بلند: ۴۵-۴۵ پهن: ۲۳-۲۳ قطر: ۴-۴	سبز Green	قسمتی از بدنه ظرف Part of the container body فاقد تزئین No decorating		
E.8-2 گوریه GOURYEH	بلند: ۱۴-۱۴ پهن: ۱۰-۱۰ قطر: ۲-۲	سبز Green	قسمتی از لبه ظرف Part of the container body		
E.9 گوریه GOURYEH	بلند: ۳۰-۳۰ پهن: ۳-۳ قطر: ۳-۳	سبز Green	النگو Bangle تزئینات ماربیج Spiralornament		

شماره Number	اندازه (میلی‌متر) Size(mm)	رنگ Color	شكل - تزئینات Form-Decoration	طرح Drawing	تصاویر Optical photo
E.10 گنبد جهانگیر Jahangir Dome	Height:70-۷۰ بلند:۷۰ پهن:۷ قطر:5-۵ Width:7-۷ Diagonal:5-۵	سبز Green	النگو تخت، Flat Bangle فاقد تزئینات No decorating		
E.11 گوریه GOURYEH	Height:31-۳۱ بلند:۳۱ پهن:۲۱ قطر:1-۱ Width:21-۲۱ Diagonal:1-۱	شیری رنگ Opaline	قسمتی از بدنه و کف استوانه‌ای، Part of cylindrical body and floor فاقد تزئینات No decorating		
E.12 گوریه GOURYEH	Height:30-۳۰ بلند:۳۰ پهن:۲۴ قطر:3-۳ Width:24-۲۴ Diagonal:3-۳	شفاف دارای رگه‌های رنگی قرمز Trasparent with red vein Green-Si	قسمتی از بدنه Part of the container body فاقد تزئینات No decorating		
E.13 گنبد جهانگیر Jahangir Dome	Height:50-۵۰ بلند:۵۰ قطر:7-۷ Diagonal:7-۷	سبز Green	النگو گرد Bangle		
E.14 گنبد جهانگیر Jahangir Dome	Height:7.2-۷۷ بلند:۷.۲-۷۷ پهن:۷ قطر:5-۵ Width:7-۷ Diagonal:5-۵	سبز Green	النگو تخت، Flat bangle فاقد تزئینات No decorating		
E.15 گنبد جهانگیر Jahangir Dome	Height:38-۳۸ بلند:۳۸ پهن:۲۶ قطر:2-۲ Width:24-۲۶ Diagonal:2-۲	سبز Green	قسمتی از بدنه ظرف، Part of the container body تزئینات کندوی Beehive decoration		
E.17 گوریه GOURYEH	Height:79-۷۹ بلند:۷۹ پهن:۴۰-۴۰ قطر:5-۵ Width:40-۴۰ Diagonal:5-۵	پوشش شنی Sand Cover	کف ظرف Bottom of the container دارای تزئینات دایره‌ای Circular decorations		
E.18 گوریه GOURYEH	Height:47-۴۷ بلند:۴۷ پهن:۳۶-۳۶ قطر:5-۵ Width:36-۳۶ Diagonal:5-۵	شفاف دارای رگه‌های رنگی، سبز، قرمز، قهقهه‌ای Transparent with green, red, brown veins	کف مسطح Flat floor		
E.19 گنبد جهانگیر Jahangir Dome	Height:47-۴۷ بلند:۴۷ پهن:۳۰-۳۰ قطر:2-۲ Width:30-۳۰ Diagonal:2-۲	پوشش شنی Sand cover	قسمتی از کف ظرف، Part of the bottom of the container فاقد تزئینات No decorating		

شکل ۳: تصویر سمت راست قسمتی از بدنه ظرف محوطه گنبد جهانگیر و گوریه، تصویر سمت چپ پیاله با تراش لوزی استان گیلان، قرن ۵ تا ۷ میلادی [1]

Fig. 3: Right: The image of a fragment of the body of the container in the Jahangir Dome and Gouriyeh, Left: the image of a cup with a rhinestone in Gilan Province, 5th to 7th century

شکل ۴: تصویر سمت راست متعلق به محوطه گنبد جهانگیر و گوریه است، تصویر سمت چپ پیاله با تراش دایره‌های متعددالمرکز، گیلان، قرن ششم میلادی [1]

Fig. 4: Right: The image of a fragment of glass belongs to the Jahangir Dome and Gouriyeh, Left: image of the cupola with concentric circles, Gilan, 6th century AD

میلادی برمی‌گردد [1] (شکل ۴). دو مورد از النگوها نیز دارای تزئینات شیاری (نمونه‌های ۱۰ و ۱۴) و دو نمونه نیز دارای تزئینات مارپیچی هستند (نمونه‌های ۹ و ۱۳).

۴-۲. گاهنگاری مطلق بنای گنبد جهانگیر و گوریه

برای گاهنگاری مطلق این بنا سه نمونه از سفال موسوم به سفال ساسانی که در فضاهای مختلف گنبد جهانگیر به دست آمده همراه با دو نمونه از آجرهای به دست آمده از بنای گنبد جهانگیر به روش گرمالیان (ترمولومینیسانس) مورد آزمایش قرار گرفته که نتایج آن تاریخ بین ۵۴۹ تا ۶۵۰ بعداز میلاد (± 60) را نشان داده است (جدول ۲) با توجه به اینکه حکومت ساسانیان در ۲۲۴ میلادی تأسیس شد و قدرت آن‌ها تا ۶۵۱ میلادی ادامه داشت [31]، نتایج آزمایش‌های سالیابی نشان می‌دهد که حیات

هستند (نمونه‌های ۹، ۱۰، ۱۳، و ۱۴). همچنین در برخی از قطعات بدنه نیز آثار صدفی مشاهده می‌شود (نمونه‌های ۱۰ و ۱۴ و ۲۷ و ۲۸). همچنین در دو نمونه که کف عطردان هستند نیز آثار صدفی دیده می‌شود (نمونه ۶ و ۱۱). اما در دو نمونه از کف ظروف به دست آمده، سطح آن‌ها پوشیده از شن است (نمونه‌های ۱۷ و ۱۸). همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود اغلب این اشیاء ساده و بدون تزئین هستند. اما در دو نمونه تزئینات کندوبی شکل و دایره‌های متعددالمرکز مشاهده می‌شود (نمونه‌های ۱۵ و ۱۷). تزئینات ظرف نمونه ۱۵ شبیه تزئینات ساغر ساقه‌دار تراش دار به دست آمده از گیلان است که قدمت آن به قرن پنجم تا هفتم میلادی برمی‌گردد [1] (شکل ۳). تزئینات ظرف نمونه ۱۷ شبیه پیاله‌های به دست آمده از گیلان با تراش دایره‌های متعددالمرکز است که قدمت آن به قرن ششم

جدول ۲: جدول گاهنگاری سفال‌ها و آجرهای محوطه گوریه و گندجهانگیر [14]
Table 2: Chronology of the potteries and bricks of the Gouriyeh and Jahangir Dome

شماره No.	نوع نمونه Sample Type	عمق(سانتیمتر) (Depth(cm)	محوطه Site	درصد اکسید پتاسیم K ₂ O(wt.%)	غلظت توریم (ppm) Thorium concentration(ppm)	غلظت اورانیوم Uranium (ppm) concentration	گاهنگاری (میلادی) Chronology
1	سفال Pottery	-۱۸۰ -۲۵۰	فضای ۹ جهانگیر Jahngir Space	2.07	3.21	40.04	551 ± 606 496
2	سفال Pottery	-۲۵ از سطح گمانه From the borehole surface	گور شماره ۱ جهانگیر Grave Jahangir	50.77	3.52	5.97	549 ± 689 489
3	سفال Pottery	مربوط به استقرار کوچ‌نشینی در سال‌های اخیر Settlements of recent years	آوارهای فضای ۲ جهانگیر Space debris of Jahabgir	5.22	5.22	3.81	1792 ± 1615 1769
4	آجر Brick	-	آوارهای سقف فضای جهانگیر Roof debris of Jahangir	1.96	2.27	4.94	557 ± 631 483
5	آجر Brick	-	آوارهای سقف فضای جهانگیر Rood debrise of Jahangir	1.75	2.88	4.66	569 ± 612 526

و در حد چند میلی‌متر از نمونه‌های موردبررسی جدا کرده و از سطح مقطع با استفاده از روش میکروپیکسی آنالیز شدند. سپس با استفاده از توزیع عنصری عناصر موجود در نمونه، طیف به دست آمده از قسمتی که عاری از هرگونه خوردگی است برای محاسبه غلظت وزنی عناصر استخراج شده است. آنالیز میکروپیکسی یکی از دقیق‌ترین روش‌های آنالیز برای اندازه‌گیری ترکیبات عنصری نمونه‌های موردمطالعه برای عناصر با $>z_{10}$ با دقت ppm است. روش آنالیز میکروپیکسی بر مبنای تحریک اتم‌های تشکیل‌دهنده نمونه موردمطالعه توسط باریکه پروتون‌های پرانرژی که توسط شتاب‌دهنده واندوگراف تولید می‌شود استوار است. میکروپیکسی یا «گسیل پرتو X» در اثر برانگیختگی با باریکه پروتونی با «بعد میکرون» روش بسیار توانمندی برای آنالیز بس عنصری عناصر از سدیم تا اورانیوم است. در این روش آنالیز، نمونه موردنبررسی تحت تابش باریکه پروتون قرار

این دو بنا از اواخر دوره ساسانی شروع شده و تا قرن چهارم هجری ادامه داشته و پس از آن مورداستفاده عشایر کوچ روها بوده است. طبق متون تاریخی و مطالعات سایزموتکتونیکی و مورفوتوکتونیکی اینجام شده، علاوه بر عوامل سیاسی- اجتماعی و محیطی، وقوع زلزله در منطقه نیز می‌تواند از دلایل اول حیات در آن‌ها باشد [27].

۴-۳. شرایط و روش آنالیز میکروپیکسی

به منظور مطالعه و شناسایی ترکیبات عنصری اشیاء شیشه‌ای به دست آمده از محوطه ساسانی گندجهانگیر و گوریه، ۱۹ نمونه از شیشه‌های به دست آمده در کاوش‌های باستان‌شناسی این محوطه با استفاده از روش میکروپیکسی در آزمایشگاه واندوگراف پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای آنالیز شده است. به دلیل خوردگی سطحی شدید نمونه‌ها و با توجه به اینکه نمونه‌ها موردنبررسی مطالعاتی بودند، نمونه‌هایی در بعد کوچک

۵. تحلیل و تشریح داده‌ها

تعداد ۱۹ قطعه از شیشه‌های به دست آمده از محوطه گند جهانگیر، با استفاده از روش میکروپیکسی مورد آزمایش قرار گرفت. عناصر شناسایی شده در این نمونه‌ها شامل: اکسید سدیم (Na_2O)، اکسید منیزیم (MgO)، اکسید آلومینیوم (Al_2O_3)، اکسید سیلیسیم (SiO_2)، اکسید فسفر (P_2O_5)، اکسید گوگرد (SO_3)، کلر (Cl)، اکسید پتاسیم (K_2O)، اکسید کلسیم (CaO)، اکسید تیتانیوم (TiO_2)، اکسید منگنز (MnO)، اکسید آهن (Fe_2O_3) و اکسید مس (Cu_2O) است که درصد وزنی این عناصر برای نمونه‌های مختلف به صورت اکسید در جدول ۳ ارائه شده است.

با توجه به جدول ۳ مشاهده می‌شود که ترکیبات عمده تشکیل‌دهنده شیشه‌های این دو محوطه، اکسید سیلیسیم با درصد وزنی $41-71/40+7$ ٪ اکسید سدیم با درصد وزنی $19-48/63$ ٪ و اکسید کلسیم با درصد وزنی $8-12/38-6$ ٪ است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که تمام شیشه‌های آنالیز شده از این محوطه‌ها از نوع شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک هستند. از طرفی همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود در این نمونه‌ها درصد وزنی اکسید منیزیم بین $5-177/13-6$ ٪ و درصد وزنی اکسید پتاسیم بین $0.4-3/38-6$ ٪ متغیر است. بنابراین با توجه به اینکه درصد وزنی این دو عنصر در نمونه‌های آنالیز شده بیشتر از $1/5$ درصد است، این شیشه‌ها از نوع شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک هستند که منبع تأمین اکسید سدیم آن‌ها که نقش گذار آور را ایفا می‌کند خاکستر حاصل از گیاهان رشد یافته در خاک‌های شور بوده است^[35]. نکته مهمی که در مورد این شیشه‌ها باید اشاره کرد و در جدول ۳ نیز مشاهده می‌شود، درصد وزنی اکسید منیزیم موجود در این نمونه‌ها است. پژوهشگران بر اساس مطالعات آزمایشگاهی و اندازه‌گیری ترکیبات عنصری که تاکنون بر روی شیشه‌های دوره ساسانی انجام داده‌اند به این نتیجه رسیده‌اند، یکی از مهم‌ترین شاخص‌های شیشه‌های دوره ساسانی بالابودن درصد وزنی اکسید منیزیم در این شیشه‌ها است. بررسی‌ها نشان می‌دهد میزان اکسید منیزیم در این نمونه‌ها غالباً بیشتر از $3/5$

می‌گیرد. در اثر برخورد باریکه پروتون با اتم‌های نمونه مورد آنالیز، پرتوX‌های مشخصی از نمونه گسیل می‌شود که انرژی این پرتوهای X، نوع عنصر موجود در نمونه و تعداد پرتوهای X با انرژی معین غلظت عناصر موجود در نمونه را مشخص می‌کند^[32]. علاوه بر بس عنصری بودن، به دلیل غیر مخرب بودن و همچنین سریع و حساس بودن، روش میکروپیکسی در آنالیز نمونه‌های باستانی کمک بسیار زیادی به باستان‌شناسان می‌نماید^[33,34]. در این پژوهش آزمایش میکروپیکسی با باریکه میکرونی پروتون با انرژی $5/2\text{MeV}$ و شدت جریانی در حدود $100-50\text{pA}$ که توسط شتاب‌دهنده وانوگراف 3MV در پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای تولید می‌شود، انجام شده است. همچنین قطر باریکه پروتون در این آزمایش کمتر از 10 میکرون بوده است. برای انجام میکروپیکسی نیز از آشکارساز Si(Li) با قدرت تفکیک 150eV که در زاویه‌ی 135 درجه نسبت به پرتوهای پروتون فرودی قرار گرفته، استفاده شده است. اصول فیزیکی و نحوه انجام این روش آنالیز به‌طور کامل، در مقاله‌ای در مجله پژوهه باستان‌سنگی، بررسی و ارائه شده است^[13]. همچنین برای اندازه‌گیری مقدار خطأ و عدم دقت در اندازه‌گیری درصد وزنی عناصر تشکیل‌دهنده نمونه‌های موربدبررسی در این پژوهش، نمونه‌های استاندارد مربوط به شیشه از موزه کورنینگ نیویورک تهیه شده و همزمان و تحت شرایط یکسان با نمونه‌ها، مورد آنالیز قرار گرفتند. مقادیر خطأ نسبی و انحراف معیار (standard deviation) هر عنصر برای عناصر اندازه‌گیری شده در نمونه‌های استاندارد در مقاله دیگری در مجله پژوهه باستان‌سنگی، بررسی و ارائه شده است^[26]. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که با روش میکروپیکسی قادر هستیم ترکیبات عناصر اصلی مانند اکسید سیلیسیم، اکسید سدیم و اکسید کلسیم را با خطایی کمتر از 5 درصد و همچنین ترکیبات کم‌مقدار مانند اکسید منیزیم و اکسید پتاسیم موجود در نمونه‌های شیشه که نقش مهمی در تعیین مواد اولیه و طبقه‌بندی آن‌ها دارند را با دقت بسیار خوبی و با خطایی کمتر از 10 درصد اندازه‌گیری کنیم.

جدول ۳: مقادیر عناصر موجود در نمونه‌های آنالیز شده به صورت اکسید و بر حسب درصد وزنی (nd=not detected)
Table 3: The elemental composition of analyzed samples in weight percent (wt.%) in the oxide form

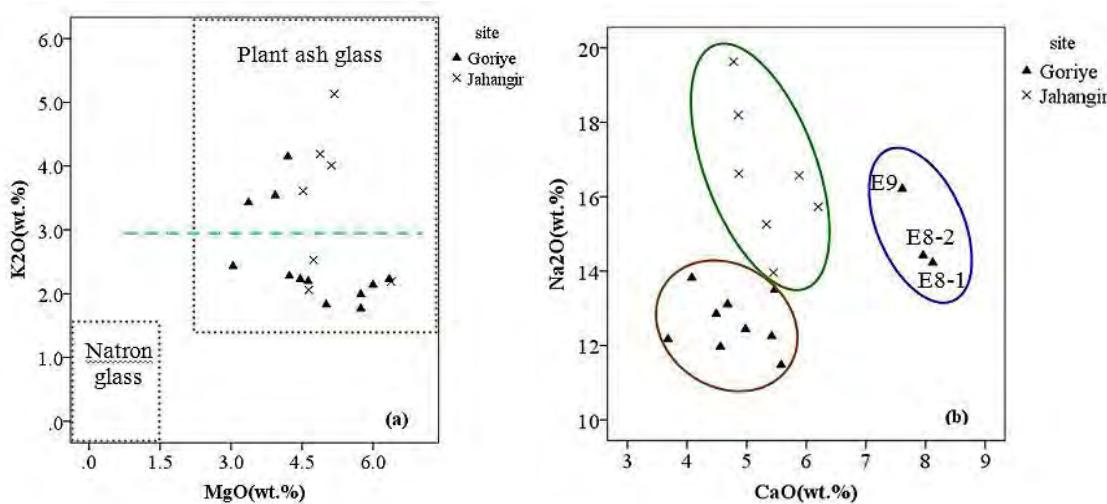
نمونه‌ها Samples	رنگ اصلی Main color	محوطه Site	اکسید سدیم Na ₂ O	اکسید میزبیم MgO	اکسید آلومنیم Al ₂ O ₃	اکسید سیلیسیم SiO ₂	اکسید فسفر P ₂ O ₅	اکسید گوگرد SO ₃	کلر Cl	اکسید پاتاسیم K ₂ O	اکسید کلسیم CaO	اکسید تیتانیوم TiO ₂	اکسید منگنز MnO	اکسید آهن Fe ₂ O ₃	اکسید مس Cu ₂ O
E1	سبز تیره Dark Green	تپه گوریه Gouryeh	12.85	3.04	3.40	71.07	1.00	0.23	0.38	2.43	4.49	0.09	0.04	0.97	nd
E2	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	13.82	4.63	2.57	70.36	1.20	0.23	0.47	2.20	4.08	nd	0.03	0.40	nd
E3	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	13.50	3.37	2.29	69.21	0.81	0.31	0.72	3.43	5.47	0.08	0.08	0.71	nd
E4	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	11.97	5.74	2.40	71.01	1.11	0.30	0.52	1.77	4.56	0.03	0.33	0.25	nd
E5	آبی - سبز Blue-Green	تپه گوریه Gouryeh	12.25	5.74	2.85	68.90	1.04	0.21	0.44	1.99	5.42	0.06	0.53	0.53	nd
E6	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	13.96	4.64	4.00	66.71	0.88	0.30	0.77	2.06	5.45	0.12	0.04	1.07	nd
E7	آبی Blue	تپه گوریه Gouryeh	12.17	4.20	3.48	69.19	1.26	0.31	0.53	4.15	3.68	0.07	0.16	0.72	0.04
E8-1	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	14.23	4.46	3.66	64.06	1.09	0.36	0.55	2.23	8.12	0.16	0.04	0.98	nd
E8-2	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	14.42	4.23	3.58	63.97	1.14	0.45	0.56	2.28	7.96	0.13	0.32	0.90	0.03
E9	سبز Green	تپه گوریه Gouryeh	16.21	3.93	2.37	62.81	1.05	0.68	0.94	3.54	7.61	0.08	0.03	0.72	nd
E10	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	18.20	5.12	2.67	62.25	1.14	0.62	0.47	4.01	4.86	0.06	0.02	0.57	nd
E11	بدون رنگ Without color	تپه گوریه Gouryeh	13.11	6.34	2.76	68.50	0.86	0.35	0.52	2.23	4.68	0.06	0.32	0.25	nd
E12	بدون رنگ Without color	تپه گوریه Gouryeh	12.44	6.00	2.76	69.18	1.06	0.39	0.53	2.14	4.98	0.02	0.27	0.22	nd
E13	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	16.62	4.52	3.34	62.96	1.10	0.60	0.54	3.61	4.87	0.08	nd	0.86	nd
E14	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	19.63	4.88	2.74	60.41	1.08	0.48	0.66	4.19	4.78	0.11	0.02	0.66	0.03
E15	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	15.26	4.74	4.64	64.22	0.89	0.38	0.64	2.53	5.33	0.16	0.03	1.09	nd
E17	سبز Green	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	16.57	6.38	2.85	64.22	0.44	0.13	0.79	2.19	5.88	0.02	0.22	0.31	nd
E18	بدون رنگ Colorless	تپه گوریه Gouryeh	11.48	5.01	2.72	71.02	0.43	0.16	0.62	1.83	5.58	0.06	0.68	0.34	nd
E19	بدون رنگ Colorless	گنبد جهانگیر Jahangir Dome	15.73	5.18	3.59	60.71	0.59	0.37	0.68	5.13	6.20	0.06	0.33	0.90	nd

ماده گدازآور و سیلیس می‌توان از نمودارهای ترکیبی که یک محور آن معرف تغییرات در ترکیبات موجود در گدازآور و محور دیگر معرف تغییرات در ترکیبات موجود در سیلیس است، استفاده کرد.

۵-۱. تعیین نوع شیشه‌ها و ترکیبات سودا
 شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک بر اساس طبقه‌بندی Sayre و Smith به دو گروه عمده تقسیم می‌شوند که مبنای این طبقه‌بندی درصد وزنی اکسید منیزیم و اکسید پتاسیم موجود در شیشه‌های آنالیز شده است [35]. این دو اکسید در ترکیب شیشه‌های تاریخی از اکسید سدیمی که به عنوان ماده گدازآور در فرایند ساخت شیشه استفاده می‌شود، نشات می‌گیرد [37]. در صورتی که برای تأمین سودا در شیشه‌های تاریخی از ماده معدنی بی‌کربنات سدیم (ناترون) استفاده شده باشد، درصد وزنی این دو اکسید در شیشه‌های تولیدشده بسیار کم (کمتر از ۱/۵٪) خواهد بود، که به این شیشه‌ها شیشه‌های ناترونی (LMG=low magnesium glass) گفته می‌شود [35-38]. از طرفی اگر از خاکستر گیاهان برای تأمین سودای موردنیاز استفاده شده باشد درصد وزنی این دو اکسید بیشتر از ۲/۵٪ خواهد بود که به این نوع شیشه‌ها، شیشه‌های به دست آمده از خاکستر گیاهان plant-ash (HMG=high magnesium glass) و یا silica-soda-lime گفته می‌شود [35]. بنابراین لازم است برای بررسی و مشخص نمودن نوع شیشه‌های به دست آمده در محوطه‌های باستانی گند جهانگیر و گوریه از تغییرات درصد وزنی اکسید منیزیم برحسب اکسید پتاسیم اندازه‌گیری شده در نمونه‌ها استفاده نماییم. با توجه به شکل ۵a می‌توان مشاهده کرد که میزان اکسید منیزیم تمام نمونه‌های آنالیز شده بیشتر از ۲/۵٪ و به جزء دو نمونه بیشتر از ۳/۵٪ است و بین ۳/۰-۴/۶-۴/۲۸ درصد تغییر می‌کند. بنابراین همان طور که در شکل ۵a مشخص شده است تمام شیشه‌های آنالیز شده از این دو محوطه، در گروه شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک ساخته شده با استفاده از خاکستر گیاهان قرار می‌گیرند. اما بر اساس میزان اکسید پتاسیم موجود در

درصد است. همچنین مشخص شده است که درصد وزنی منیزیم در این نمونه‌ها غالباً از درصد وزنی اکسید پتاسیم بیشتر است [31-36, 24, 23, 32] با نگاهی به جدول ۳ کاملاً مشخص است که هردوی این مشخصه‌ها در نمونه‌های آنالیز شده مشاهده می‌شود. بنابراین نتیجه اندازه‌گیری ترکیبات عنصری این نمونه‌ها با ترتیب به دست آمده از سالیابی نمونه‌ها که دوره تاریخی نمونه‌ها را دوره ساسانی تخمین زده بود کاملاً سازگار است.

تغییرات گسترده در درصد وزنی اکسید سیلیسیم، اکسید سدیم، اکسید پتاسیم و اکسید منیزیم نشان می‌دهد که برای تأمین مواد اولیه مورداستفاده در ساخت این شیشه‌ها از منابع مختلف سیلیس و سودا که دو ترکیب عمده شیشه را تشکیل می‌دهند، استفاده شده است. البته لازم به ذکر است که در شیشه‌های سیلیکا-سودا-آهک منع اصلی تأمین اکسید کلسیم (آهک) نیز همان ماده گدازآور (خاکستر) است. اما برای بررسی این تنوع و تعدد منابع اولیه از نمودارهای پراکندگی دو بعدی عناصری که به عنوان شاخص تعیین کننده هر ماده اولیه هستند استفاده می‌کنیم. این شاخص‌ها با توجه به ترکیبات عنصری مواد اولیه تعیین می‌شوند. با توجه به اینکه ماده اولیه مورداستفاده به عنوان گدازآور که از اکسیدهای سدیم، منیزیم، پتاسیم و کلسیم تشکیل شده است، بررسی روند تغییرات هر یک از این عناصر در نمونه‌های موردمطالعه می‌تواند اطلاعات مهمی از تنوع ماده اولیه و همچنین فرمولاسیون‌های مختلف مورداستفاده در ساخت شیشه را فراهم کند. همچنین به علت اینکه سیلیس مورداستفاده در ساخت به طور عمده از اکسید سیلیسیم تشکیل شده است و عناصری مانند اکسید آلومینیم، اکسید آهن، اکسید تیتانیم و اکسید منگنز به عنوان ناخالصی در آن یافت می‌شوند، برای بررسی تنوع و تفاوت موجود در منابع سیلیس استفاده شده در فرایند ساخت یکی از بهترین فاکتورها استفاده از نمودار تغییرات مقدار اکسید سیلیسیم برحسب اکسید آلومینیم یا اکسید آهن و یا اکسید تیتانیم است. همچنین برای بررسی هم زمان تفاوت‌های موجود در

شکل ۵: a- تغییرات در صدوزنی اکسید منیزیم بر حسب اکسید پتاسیم، b- تغییرات مقدار اکسید کلسیم بر حسب اکسید سدیم در نمونه‌های آنالیز شده از محوطه‌های گند جهانگیر و گوریه

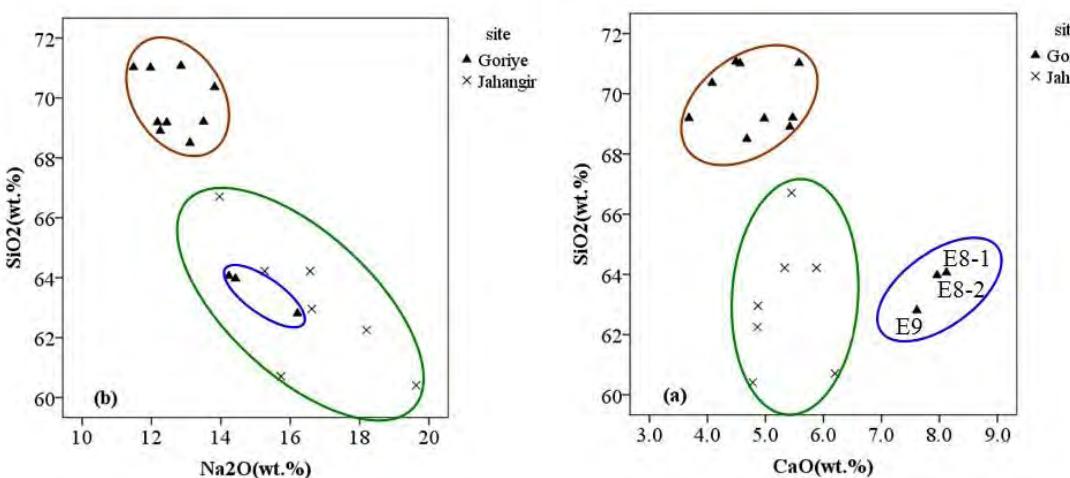
Fig 5: Scatter plot in wt.% of (a): magnesium oxide(MgO) versus potassium oxide(K₂O), (b): calcium oxide(CaO) versus sodium oxide (Na₂O) in analyzed samples from Jahangir Dome and Gouriyeh

به جزء سه نمونه در گروه اول قرار می‌گیرند که با بیضی قرمزنگ نشان داده شده است. در نمونه‌های این گروه درصد وزنی اکسید سدیم و اکسید کلسیم تغییر زیادی ندارند. اکسید سدیم دارای مقدار میانگین ۱۲/۶۲٪ است که بین ۱۳/۸۲-۱۱/۴۸٪ تغییر می‌کند و اکسید کلسیم دارای میانگین وزنی ۴/۷۷٪ است که مقدار آن در بازه ۳/۶۸-۵/۵۸٪ متغیر است. اما تمام نمونه‌های گند جهانگیر در گروه دوم قرار می‌گیرند که با بیضی سبزرنگ نشان داده شده است. در نمونه‌های این گروه اگرچه درصد وزنی اکسید کلسیم تغییرات زیادی ندارد اما تغییرات اکسید سدیم بسیار زیاد است. اکسید سدیم دارای مقدار میانگین ۱۶/۵۷٪ درصد است که بین ۱۳/۹۶-۶۳/۱۹٪ تغییر می‌کند و اکسید کلسیم دارای میانگین وزنی ۵/۳۴٪ است که مقدار آن در بازه ۶/۲۰-۴/۷۸٪ متغیر است. بنابراین کاملاً مشخص است که نمونه‌های گوریه با گدازآوری که در ترکیب آن اکسید سدیم به مرتب کمتر از نمونه‌های گند جهانگیر است ساخته شده‌اند. همچنین گروه سوم که سه نمونه از نمونه‌های گوریه را شامل می‌شود، با بیضی آبی مشخص شده است. در این گروه نسبت به دو گروه ۱ و ۲ هستند و مقدار اکسید سدیم این گروه نیز از گروه اول بیشتر و از گروه

نمونه‌ها همان‌طور که در این شکل دیده می‌شود نمونه‌های آنالیز شده به دو گروه جدا از هم تقسیم شده‌اند. در یک گروه تغییرات میزان اکسید پتاسیم بین ۱/۷۷-۲/۵۳٪ درصد است و بیشتر نمونه‌های آنالیز شده از گوریه در این گروه قرار گرفته‌اند. در گروه دیگر تغییرات این اکسید بین ۱۳/۱۳-۵/۳۴٪ درصد است و با توجه به شکل مشخص است که غالب نمونه‌های گند جهانگیر در این گروه جای گرفته‌اند.

بنابراین این جدا شدن نمونه‌ها بر اساس اکسید پتاسیم نشان‌دهنده استفاده از گدازآورهای متفاوت در فرایند تولید شیشه در این دو محوطه است [39]. البته باید به این نکته اشاره شود که ترکیبات عنصری مختلف گدازآورها به نوع گیاه و همچنین خاکی که گیاه در آن رشد کرده بستگی دارد [40].

همچنین برای به دست آوردن اطلاعات بیشتر در مورد ترکیبات تشکیل‌دهنده و خصوصیات گدازآورهای استفاده شده در این نمونه‌ها تغییرات درصد وزنی اکسید کلسیم بر حسب اکسید سدیم اندازه‌گیری شده در نمونه‌ها، بررسی شد [16]. همان‌طور که در شکل ۵ مشخص شده است بر اساس تغییرات این دو اکسید نمونه‌های آنالیز شده به سه گروه کاملاً متمایز و جدا تقسیم می‌شوند. غالب نمونه‌های به دست آمده از گوریه

شکل ۶- a- تغییرات درصد وزنی اکسید کلسیم بر حسب اکسید سیلیسیم، b- تغییرات مقدار اکسید سدیم بر حسب اکسید سیلیسیم در نمونه‌های آنالیز شده از محوطه‌های گند جهانگیر و گوریه

Fig 6: Scatter plot in wt.% of (a): calcium oxide(CaO) versus silicon oxide (SiO₂), (b): sodium oxide (Na₂O) versus silicon oxide (SiO₂) in analyzed samples from Jahangir Dome and Gouriyeh

سیلیسیم در گروه یک که شامل اکثر نمونه‌های گوریه بود بیشتر از دو گروه دیگر است. همان‌طور که در این شکل مشخص است درصد وزنی اکسید سیلیسیم در گروه یک بین ۵۰/۰۷-۶۸/۰٪ % تغییر می‌کند که میانگین این اکسید در این گروه ۶۹/۸٪ % است. در گروه دوم اکسید سیلیسیم بین ۴۱/۶-۷۱/۶٪ % تغییر می‌کند که میانگین آن حدود ۶۳٪ % است. در گروه سوم نیز اکسید سیلیسیم دارای میانگین ۶۳/۶٪ است. بنابراین بر اساس شکل‌های ۵ و ۶ می‌توان مشخصه اصلی شیشه‌های محوطه جهانگیر را اکسید سیلیسیم بالا و اکسید سدیم پایین و شیشه‌های گوریه را اکسید سیلیسیم پایین و اکسید سدیم بالا ذکر کرد. در جدول ۴ میانگین درصد وزنی این سه گروه برای مقایسه آسان‌تر ارائه شده است و عنصری که نشان‌دهنده ویژگی‌های شاخص هر گروه است پررنگ‌تر نشان داده است.

۵-۲. ترکیبات منابع سیلیس در نمونه‌ها
اکسید سیلیسیم (سیلیس) عمده‌ترین ماده تشکیل‌دهنده شیشه‌های نوع سیلیکا-سودا-آهک است که معمولاً بین ۷۵-۶۰٪ درصد وزنی شیشه‌های تاریخی و قدیمی را تشکیل می‌دهد و برای تهیه آن از شن و ماسه یا کوارتز استفاده می‌شده است[16]. برای بررسی ترکیبات و

دوم کمتر است. بنابراین بر اساس این نمودار کاملاً مشخص است اگرچه این دو محوطه در نزدیکی هم قرار دارند اما در ساخت شیشه از مواد اولیه کاملاً متفاوتی استفاده کرده‌اند. علت این تغییرات و تفاوت‌ها شاید به بازه زمانی نسبتاً طولانی که در قدمت نمونه‌ها مشاهده می‌شود وابسته باشد. زیرا بر اساس سالیابی نمونه‌ها اختلاف بین این نمونه‌ها حدود ۴۰۰ سال است و در این دوره نسبتاً طولانی کاملاً منطقی به نظر می‌رسد که مواد اولیه مورداستفاده دچار تغییرات شده باشد. مشابه چنین تغییراتی در مواد مورداستفاده در شیشه‌های ساسانی آنالیز شده از محوطه تاریخی واردشیر در عراق نیز گزارش شده است[21,36]. در شکل ۶ برای بررسی بیشتر ترکیبات شیشه‌های ساخته شده در دو محوطه موردمطالعه، از تغییرات درصد وزنی اکسید کلسیم بر حسب اکسید سیلیسیم، و تغییرات اکسید سدیم بر حسب اکسید سیلیسیم در نمونه‌های آنالیز شده از محوطه‌های گند جهانگیر و گوریه استفاده می‌کنیم[41]. همان‌طور که در شکل ۶ به‌طور کاملاً واضح دیده می‌شود طبقه‌بندی و گروه‌بندی که در بالا انجام شد، بر اساس تغییرات اکسید سیلیسیم بر حسب اکسید سدیم و اکسید کلسیم دوباره تأیید می‌شوند. بر اساس شکل‌های ۶a و ۶b مشخص شده است که درصد وزنی اکسید

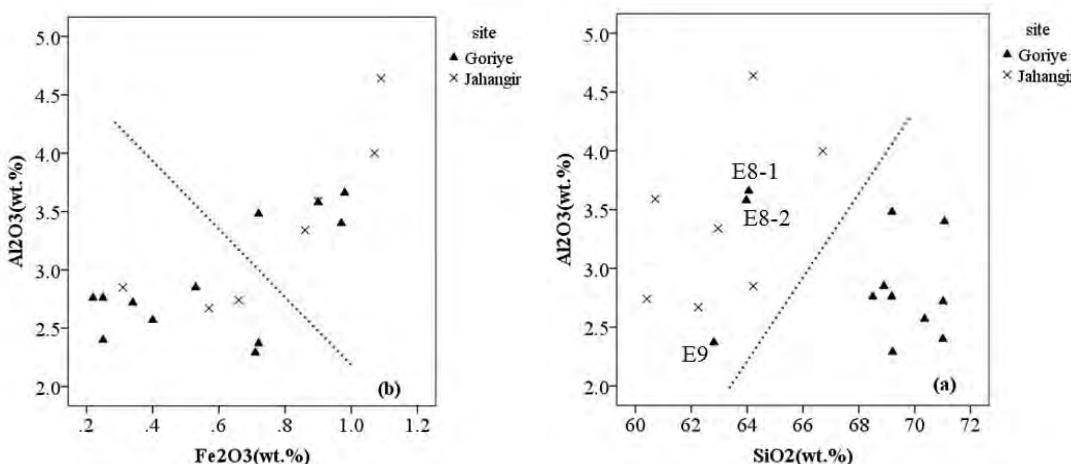
جدول ۴: مقادیر میانگین عناصر موجود در سه گروهی که در نمونه‌های آنالیز شده مشخص شده اند به صورت اکسید و برحسب درصد وزنی
Table 4: The mean elemental composition in three identified groups in weight percent (wt.%) in the oxide form

Group	Na ₂ O	MgO	Al ₂ O ₃	SiO ₂	P ₂ O ₅	SO ₃	Cl	K ₂ O	CaO	TiO ₂	MnO	Fe ₂ O ₃	Cu ₂ O
G1: Gouriyeh-main group	12.62	4.90	2.80	69.83	0.97	0.28	0.53	2.46	4.77	0.05	0.27	0.49	-
G2: Jahangir	16.57	5.07	3.40	63.07	0.87	0.41	0.65	3.39	5.34	0.09	0.09	0.78	-
G3: Gouriyeh-outliers	14.95	4.21	3.20	63.61	1.09	0.50	0.68	2.68	7.90	0.12	0.13	0.87	0.01

آهن بین ۲۰ تا ۷۰٪ است و در گروه دیگر این تغییرات بین ۰/۰ تا ۱/۱٪ است. اما نکته‌ای که باید اشاره شود این است که بر اساس میزان اکسید آهن نمونه‌های دو محوطه به خوبی از هم جدا نمی‌شوند. بنابراین بر اساس تغییرات ترکیبات سودا و سیلیس به طور خلاصه می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که نمونه‌های گروه یک که غالباً نمونه‌های گوریه را دربرمی‌گیرد از نظر ترکیب عنصری دارای اکسید سیلیسیم بیشتر نسبت به نمونه‌های گند جهانگیر هستند ولی درصد سودای این نمونه‌ها کمتر است. همچنین می‌توان نتیجه گرفت که خلوص منبع سیلیس و سودای استفاده شده در نمونه‌های گروه یک نسبت به گروه دوم بالاتر است. بنابراین نتیجه گرفته که می‌توان گرفت این است که در فرایند ساخت شیشه‌های مربوط به دو محوطه از منابع تأمین کننده سیلیسی استفاده شده است که می‌تواند مواد تأمین کننده آن شن یا ماسه باشد، زیرا در صورتی که منابع تأمین سیلیس کانی‌های معدنی کوارتز باشد میزان ناخالصی آلومینیم باید کمتر از ۲٪ باشد[44].

۳-۵. تعیین عناصر رنگزا و رنگبر در نمونه‌ها
در گذشته در صنعت شیشه‌گری، برای ایجاد رنگ‌های متنوع از عناصر رنگرا که غالباً شامل اکسیدهای فلزی مانند اکسیدهای آهن، مس و کیالت بوده است، استفاده می‌شده است و هم‌اکنون نیز در ساخت شیشه‌های مدرن این رهیافت ادامه دارد[45]. همچنین در صورتی که شیشه گران خواهان از بین بردن رنگ‌های ناخواسته ایجاد شده در شیشه که معمولاً از ناخالصی‌های موجود در سیلیس ناشی می‌شده است، بودند از عناصر رنگبر و بی‌رنگ کننده مانند اکسید منگنز یا اکسید آنتیموان و یا ترکیب این دو اکسید استفاده می‌کردند[46]. این عناصر

تفاوت‌های موجود در منابع سیلیس استفاده شده در نمونه‌های گند جهانگیر و گوریه و همچنین مشخص کردن منابع مختلف تأمین سیلیس، یکی از بهترین شاخص‌ها بررسی تغییرات وزنی اکسید سیلیسیم برحسب مقدار اکسید آلومینیم در نمونه‌های آنالیز شده است. این شاخص بر اساس این فرض اساسی استوار است که نمونه‌هایی تولید شده از یک منبع مشخص سیلیس، معمولاً در عناصری که وجود آن‌ها در شیشه ناشی از سیلیس است، دارای ترکیبات عنصری تقریباً مشابهی هستند[42]. بر این اساس همان‌طور که در شکل ۷ نشان داده شده است بر پایه تغییرات درصد وزنی اکسید سیلیسیم برحسب اکسید آلومینیم و همچنین تغییرات اکسید آهن برحسب اکسید آلومینیم مشخص است که حداقل از دو منبع متفاوت سیلیس در ساخت نمونه‌های گند جهانگیر و گوریه استفاده شده است. همان‌گونه که در شکل ۷a دیده می‌شود در نمونه‌های به دست آمده از گوریه که در گروه ۱ قرار می‌گیرند تغییرات میزان سیلیس نسبت به گروه دوم کمتر و مقدار میانگین اکسید سیلیسیم نسبت به گروه دوم حدود ۷٪ بیشتر است. همچنین تغییرات ناخالصی اکسید آلومینیم در این نمونه‌ها در گستره بسیار کم و بین ۲/۲۹ تا ۴/۴۸٪ تغییرمی‌کند. این در حالی است که در نمونه‌های گند جهانگیر مقدار اکسید سیلیسیم نسبت به گروه یک پایین‌تر ولی بازه تغییرات اکسید آلومینیم نسبت به گروه یک بیشتر است به طوری که این اکسید بین ۴/۴۶-۲/۶۷٪ متغیراست. همچنین بر اساس تغییرات درصد وزنی اکسید آهن برحسب اکسید آلومینیم که در شکل ۷b نشان داده شده است، نیز می‌توان دو منبع متفاوت سیلیس را که در ساخت این نمونه‌ها استفاده شده است را مشخص کرد[41,43] که در یک گروه تغییرات اکسید

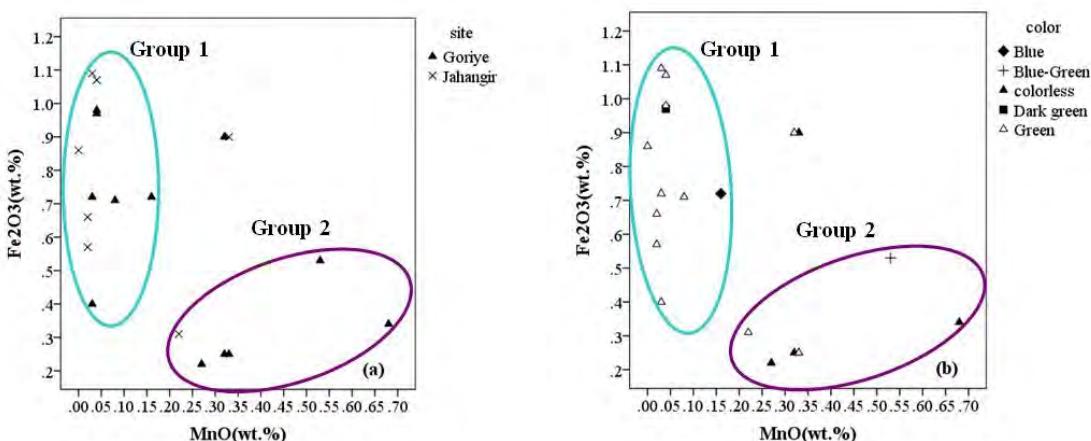

شکل ۷: a- تغییرات درصد وزنی اکسید سیلیسیم بر حسب اکسید آلمینیم، b- تغییرات مقدار اکسید آهن بر حسب اکسید آلمینیم در نمونه‌های آنالیز شده از محوطه‌های گبد جهانگیر و گوریه

Fig 7. Scatter plot in wt. % of (a): silicon oxide (SiO_2) versus aluminum oxide (Al_2O_3), (b): iron oxide(Fe_2O_3) versus aluminum oxide(Al_2O_3)in analyzed samples from Jahangir Dome and Gouriyeh

منگنز در نمونه‌ها استفاده کرد. همان‌طور که در شکل ۸a مشاهده می‌شود، بر اساس تغییرات میزان اکسید آهن بر حسب اکسید منگنز نمونه‌های آنالیز شده از دو محوطه به دو گروه عمدۀ تقسیم می‌شوند: گروه اول که شامل اکثر نمونه‌های گبد جهانگیر و تعدادی از نمونه‌های گوریه است، مقدار اکسید آهن در این نمونه‌ها بین ۱۰/۹-۴۰٪ تغییر می‌کند و اکسید منگنز این نمونه‌ها بین ۵۷-۲۲٪ تغییر می‌کند. گروه دوم که غالباً شامل نمونه‌های گوریه است، تغییرات اکسید منگنز این نمونه‌ها بین ۶۸-۲۰٪ و اکسید آهن بین ۰/۹-۱۵٪ تغییر می‌کند. اما با توجه به شکل ۸b که تغییرات درصد وزنی اکسید آهن بر حسب اکسید منگنز در نمونه‌های آنالیز شده را بر اساس نوع رنگ نمونه‌های آنالیز شده نشان می‌دهد، می‌توان مشاهده کرد که اکثر نمونه‌هایی که از دو محوطه دارای طرف رنگ سبز و آبی هستند در گروه یک قرار گرفته‌اند و همچنین نمونه‌های بدون رنگ (سفید) در گروه دوم جای دارند [41] از طرفی برای اکسید آهن با توجه به منابع مختلف سیلیس حد آستانه مشخصی برای اضافه شدن آن به صورت عمدی ذکر نشده، اما معمولاً مقدار ۲۰٪ برای اکسید منگنز را به عنوان حد آستانه در نظر می‌گیرند [48] به این معنی که در نمونه‌هایی که مقدار اکسید منگنز بیشتر از ۲۰٪ باشد

و مواد رنگزا و رنگبر در صورتی که قرار بود به صورت عمده و کنترل شده وارد شیشه شود در حین ساخت به خمیره شیشه اضافه می‌شوند. همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود غالب نمونه‌های آنالیز شده به جزء چهار نمونه همگی رنگی هستند و رنگ آن‌ها از سبز تا آبی تغییر می‌کند. اما با توجه به جدول ۳ می‌توان فهمید که اکسیدهای آهن و مس تنها عناصری هستند که می‌توانند نقش رنگزا را در این نمونه‌ها ایفا کنند و همان‌طور که در این جدول مشخص است درصد وزنی اکسید آهن در این نمونه‌ها بین ۰/۹-۱۵٪ درصد تغییر می‌کند که می‌تواند عامل ایجاد رنگ سبز باشد [41]. اما تنها در سه نمونه اکسید مس وجود دارد که درصد وزنی آن بین ۰/۹-۱۵٪ درصد است و این عنصر به همراه اکسید آهن می‌تواند عامل رنگ آبی باشد [47]. همچنین اکسید منگنز تنها عنصری است که در این نمونه‌ها می‌تواند نقش بی‌رنگ کننده و رنگبر را ایفا کند [41] و درصد وزنی آن در این نمونه‌ها بین ۰/۹-۱۵٪ تغییر می‌کند. برای پاسخ به این موضوع که آیا اکسید آهن و اکسید منگنز به صورت عمدی به عنوان عامل رنگزا و رنگبر در حین ساخت نمونه‌ها مورداستفاده قرار گرفته و یا اینکه از ناخالصی‌های موجود در سیلیس ناشی شده است، می‌توان از تغییرات اکسید آهن بر حسب اکسید

شکل ۸: a- تغییرات درصد وزنی اکسید آهن بر حسب اکسید منگنز در نمونه‌های آنالیز شده بر اساس محوطه‌ای که نمونه‌ها در آن به دست آمده‌اند. b- تغییرات درصد وزنی اکسید آهن بر حسب اکسید منگنز در نمونه‌های آنالیز شده بر اساس نوع رنگ نمونه‌های آنالیز شده است.

Fig. 8: Scatter plot in wt. % of (a): manganese oxide (MnO) versus iron oxide (Fe₂O₃) based on excavated sites, (b): manganese oxide (MnO) versus iron oxide (Fe₂O₃) based on the main color of analyzed samples

مشخص شد که در ساخت شیشه‌های گند جهانگیر و تپه گوریه از مواد اولیه متفاوتی استفاده شده است. اما برای بررسی بیشتر ارتباط بین محل ساخت (یا محل به دست آمدن نمونه‌ها) و نوع ماده اولیه استفاده شده در آن‌ها و یا به عبارت دیگر، تعیین منشأ ساخت یا طبقه‌بندی نمونه‌های مورد بررسی بر اساس محل ساخت یا محل اکتشاف، می‌توان ترکیبات عنصری نمونه‌های آنالیز شده را که با روش میکروپیکسی به دست آمده است را با استفاده از روش‌های آماری مناسب تحلیل و بررسی کرد [50, 51]. این بررسی بر اساس این فرض اساسی استوار است که در هر کارگاه یا محل ساختی، منابع و مواد اولیه (مانند سیلیس یا گداز اورها) مورد استفاده در ساخت، دارای ترکیب عنصری تقریباً یکسان و منحصر به خود است که می‌تواند به عنوان اثراگشت یا شاخصی برای آن مواد اولیه باشد و نمونه‌های هر محوطه را می‌توان بر اساس مواد اولیه استفاده شده در ساخت به گروه‌های مشخص و متمایز تفکیک کرد. مهم‌ترین روش‌های آماری که در بررسی‌های تاریخی و سفال‌ها از آن‌ها استفاده می‌شود آنالیز فاکتوری و آنالیز خوش‌های PCA هستند. در آنالیز فاکتوری که به آن روش PCA (Principal Component Analysis) نیز گفته می‌شود، بر

گفته شده است این عنصر به صورت عمده و آگاهانه در فرایند ساخت به خمیره شیشه اضافه شده است.

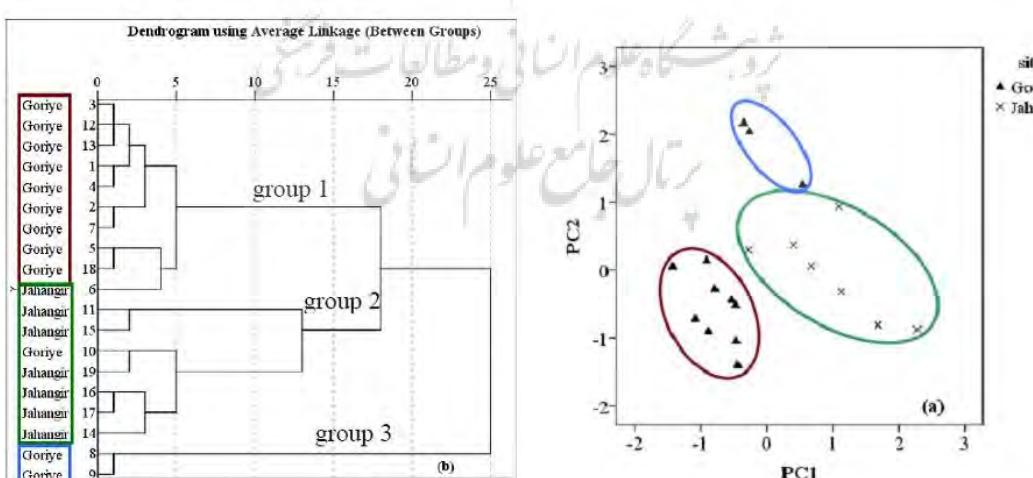
بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که در نمونه‌های گروه اول که غالباً شامل نمونه‌هایی هستند که طیف رنگی سبز و آبی دارند و با بیضی سبزرنگ در شکل ۸a مشخص شده‌اند، اکسید آهن و اکسید منگنز به صورت عمده اضافه نشده و از ناخالصی‌های موجود در سیلیس ناشی می‌شود. در صورتی که در نمونه‌های گروه دوم که در شکل ۸a با بیضی بنفش‌رنگ متمایز شده‌اند و غالباً نمونه‌های سفیدرنگ نیز در این گروه قرار دارند، اکسید منگنز به صورت آگاهانه به این نمونه‌ها اضافه شده است. اما در برخی از نمونه‌های این گروه اگرچه میزان اکسید منگنز تا حدود ۵۰٪ نیز می‌رسد اما هنوز هم می‌توان طیف رنگی سبز و آبی را در آن‌ها مشاهده کرد که دلیل اصلی مشاهده این طیف رنگی، احیا نشدن مناسب اکسید منگنز و حذف نشدن اثر اکسید آهن ناشی از ناخالصی‌ها در این نمونه‌ها است [49].

۵-۴. آنالیز آماری نمونه‌های آنالیز شده

همان طور که در بخش‌های قبل به طور مبسوط تشریح شد، بر اساس ترسیم نمودارهای دو بعدی تغییرات برخی از ترکیبات اصلی شیشه‌های آنالیز شده از دو محوطه،

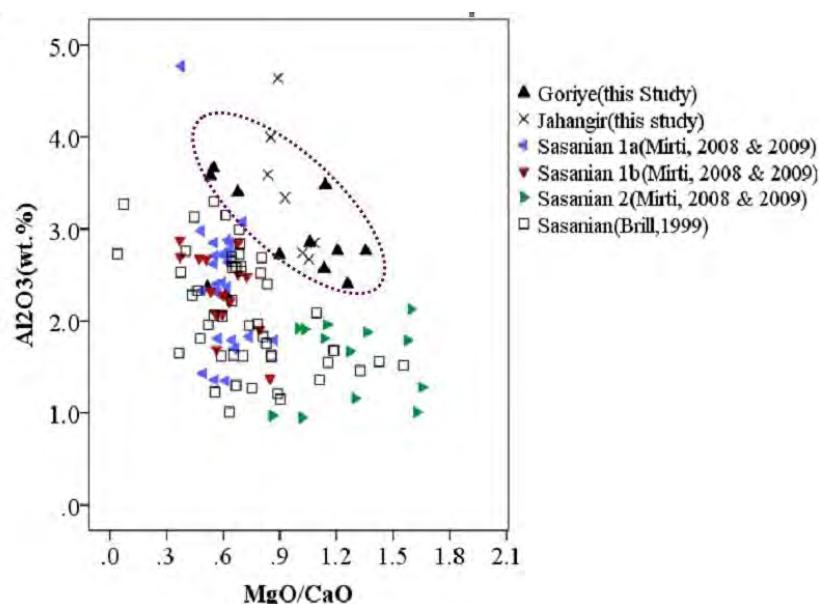
از نرم افزار SPSS استفاده شده است.[53] در شکل ۹a، دو مؤلفه اصلی ۱ و ۲ (PC1 & PC2) که بیشترین اطلاعات آماری نمونه‌های شرکت داده شده در تحلیل آماری را در بردارند، رسم شده است. همان‌گونه که در این شکل دیده می‌شود، نمونه‌های گنبد جهانگیر و تپه گوریه به طور کامل از یکدیگر جدا شده‌اند و هر یک در گروه جداگانه‌ای قرار گرفته‌اند که این گروه‌ها با بیضی‌های قهوه‌ای و سبز نشان داده شده‌اند. همچنین سه نمونه از تپه گوریه نیز در گروه مجازای قرار گرفته که با بیضی آبی‌رنگ نشان داده شده است. وجود این گروه‌های مجزا برای شیشه‌های به دست آمده در گنبد جهانگیر و گوریه ناشی از تفاوت موجود در ترکیب عنصری مواد اولیه استفاده شده در ساخت این شیشه‌ها است و نشان‌دهنده متفاوت بودن منابع اولیه استفاده شده (گدازار و سیلیس) در ساخت آن‌ها است. همچنین نتایج نشان داده شده در شکل ۹b نیز وجود سه گروه مختلف در نمونه‌های آنالیز شده را کاملاً و به شکل واضح تأیید می‌کند. نتایج به دست آمده بر اساس تحلیل آماری که بر پایه تحلیل تمام عناصر ارائه شده در جدول ۳ است با نتایج ارائه شده در نمودارهای دو بعدی که نشان می‌دهند که در هر محوطه از مواد اولیه مختلفی برای ساخت شیشه استفاده شده

اساس ترکیبات عنصری و درصد وزنی به دست آمده از آنالیز شیمیایی نمونه‌ها، تعدادی پارامترهای پنهان (مؤلفه‌های اجزای اصلی) استخراج می‌شود که این مؤلفه‌ها به صورت ترکیب خطی از عناصر اندازه‌گیری شده در نمونه‌ها هستند[52] در این روش نتایج حاصل از تحلیل آماری نمونه‌ها معمولاً در یک دستگاه مختصات دو رسم می‌شوند که هر محور یکی از اجزای اصلی (PC) است که در آنالیز فاکتوری به دست آمده است. همچنین هر نقطه در این دستگاه مختصات متناظر با یک نمونه است که در تحلیل آماری شرکت داده شده است. میزان دوری و نزدیکی این نقاط نسبت به یکدیگر، شاخصی از شباهت یا عدم مشابه نمونه‌های مورد بررسی با یکدیگر تلقی می‌شود. روش دیگری که کاربرد فراوانی در طبقه‌بندی و گروه‌بندی نمونه‌های باستانی و تاریخی دارد، آنالیز آماری خوش‌های (Hierarchical Cluster Analysis=HCA) است. در این روش آماری بر اساس شباهت‌ها و عدم شباهت‌های موجود در نمونه‌های مورد بررسی، نمونه‌ها در گروه‌های مختلفی در یک نمودار درختی نمایش داده می‌شوند که نمونه‌های مشابه در یک گروه و نزدیک به یکدیگر قرار می‌گیرند[52]. تحلیل‌های آماری معمولاً با نرم افزارهای مختلفی قابل انجام است و در این پژوهش

شکل ۹: a- طبقه‌بندی و جدا شدن نمونه‌های آنالیز شده از دو محوطه بر اساس دو مؤلفه اصلی ۱ و ۲ به دست آمده از آنالیز فاکتوری. b- گروه‌بندی و جدا شدن نمونه‌های آنالیز خوش‌های در نمودار درختی

Fig.9: (a): Classification of analyzed samples from two sites based on the two principal components 1 and 2 scores (PC1 & PC2) obtained from Factor Analysis, (b): Grouping and clustering the analyzed samples from two sites based on dendrogram obtained from Hierarchical Cluster Analysis

شکل ۱۰: نمونه آنالیز شده در این پژوهش و نمونه‌های آنالیز شده از دوره ساسانی که تاکنون از محوطه‌های مختلفی در عراق گزارش شده‌اند، مقایسه شده است [21-22,36].

Fig. 10: Comparison of the analyzed samples in this study and the analyzed samples from Iraqi Sassanid sites

مهمی در مورد منابع سیلیس مورد استفاده در فرایند ساخت را نشان می‌دهد. همچنین مقدار اکسید منیزیم و اکسید کلسیم و نسبت این دو اکسید موجود در شیشه‌ها که از ناخالصی‌های موجود در خاکستر ناشی می‌شود، نشان‌دهنده ویژگی‌های منابع سودا مورد استفاده در فرایند ساخت است. همان‌طور که در شکل ۱۰ مشخص است نمونه آنالیز شده در این پژوهش و نمونه‌های آنالیز شده از دوره ساسانی که تاکنون از محوطه‌های مختلفی در عراق گزارش شده‌اند، مقایسه شده است [21,22,36]. همان‌طور که در این شکل مشخص است نمونه‌های آنالیز شده در این پژوهش به طور کامل از نمونه‌های عراق جدا هستند به جزء دو نمونه E3 و E9. بنابراین این شکل نشان می‌دهد که در فرایند ساخت شیشه‌های مربوط به محوطه‌های گنبد جهانگیر و گوریه در ایران و نمونه‌های به دست آمده در عراق از منابع تأمین‌کننده خاکستر و سیلیس متفاوتی استفاده شده است، به‌طوری که سیلیس به کاررفته در ایران میزان آلومینیم بیشتری دارد و همچنین در سودای استفاده شده در نمونه‌های ایران نسبت اکسید منیزیم به اکسید کلسیم از اغلب نمونه‌های عراق (به جزء نمونه‌های موسوم به

است کاملاً مطابقت و سازگاری دارد.

۵-۵. مقایسه و بررسی محل تولید شیشه‌ها

بر اساس بررسی نتایج به دست آمده از آنالیز عنصری نمونه‌های آنالیز شده از دو محوطه تاکنون مشخص شد که منابع و مواد اولیه متفاوتی در هر محوطه برای ساخت شیشه‌های آن محوطه استفاده شده است. در ادامه برای بررسی این موضوع که آیا شیاهتی بین مواد اولیه استفاده شده در این نمونه‌ها و نمونه‌هایی که تاکنون از محوطه‌های هم‌جوار و همسایه مانند تیسفون و وه اردشیر که دوره تاریخی آن‌ها به دوره ساسانی برمی‌گردد، انجام داده‌ایم. برای اینکه در مورد محل تولید و تفاوت در مواد اولیه استفاده شده در نمونه‌های کشف شده در هر یک از محوطه‌های تاریخی بتوان اظهار و نظر کرد یکی از فاکتورها و راهکارهای مهم بررسی تغییرات درصد وزنی اکسید آلومینیم بر حسب نسبت اکسید منیزیم به اکسید کلسیم در نمونه‌های مختلف است [54].

همان‌طور که قبلاً نیز اشاره شد مقدار اکسید آلومینیم موجود در شیشه‌ها که یکی از ناخالصی‌های موجود در سیلیس است، نشان‌دهنده و شاخص بسیار

بررسی نتایج نشان می‌دهد که بر اساس تغییرات میزان اکسید آهن بر حسب اکسید منگنز نمونه‌های آنالیز شده از دو محوطه به دو گروه عمده تقسیم می‌شوند که نمونه‌های گروه اول که غالباً شامل نمونه‌هایی هستند که طیف رنگی سبز و آبی دارند اکسید آهن و اکسید منگنز به صورت عمدى اضافه نشده و از ناخالصی‌های موجود در سیلیس ناشی می‌شود. در صورتی که در نمونه‌های گروه دوم که غالب نمونه‌های سفیدرنگ نیز در این گروه قرار دارند، اکسید منگنز به صورت آگاهانه به این نمونه‌ها اضافه شده است. علاوه بر این مقایسه شیشه‌های به دست آمده در گند جهانگیر و گوریه با نمونه‌های دوره ساسانی در عراق نشان می‌دهد که در فرایند ساخت شیشه‌های مربوط به محوطه‌های گند جهانگیر و گوریه در ایران و نمونه‌های به دست آمده در عراق از منابع تأمین کننده خاکستر و سیلیس متفاوتی استفاده شده است، به طوری که سیلیس به کاررفته در ایران میزان آلومینیم بیشتری دارد و همچنین در سودای استفاده شده در نمونه‌های ایران نسبت اکسید منزیم به اکسید کلسیم از اغلب نمونه‌های عراق (به جزء نمونه‌های موسوم به ساسانی ۲) بیشتر است. می‌توان نتیجه گیری کرد که نمونه‌های کشف شده در این محوطه‌های تاریخی موربد بررسی در ایران از منابع تأمین کننده سودا و سیلیس متفاوتی و اساساً بومی این منطقه تأمین شده است.

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از پایان نامه دکتری مینا کریمی تحت عنوان «بررسی صنعت شیشه‌گری دوره ساسانی نمونه مطالعاتی شیشه‌های گند جهانگیر و گوریه با روش میکروپیکسی» با راهنمایی دکتر بیتا سودائی و دکتر لیلا خسروی در دانشگاه آزاد ورامین است.

References

- [1] Shishegar A. Iranian glass. Tehran: Cultural Heritage of Tehran province, 1992. [in Persian]
- [شیشه‌گر آرمان. شیشه ایرانی. چاپ اول، تهران: میراث فرهنگی استان تهران، ۱۳۷۱.]
- [2] Emami M, Pakgohar S. Glass Wires from Chogha Zabnbil Preliminary Glass Making Evidence in Iran in the Early 2nd Millennium BC. J Resear Archaeom 2017; 3: 1–15. [in Persian] [doi.org/10.29252/jra.3.1.1]

ساسانی ۲) بیشتر است. بنابراین می‌توان نتیجه گیری کرد که نمونه‌های کشف شده در هر یک از این محوطه‌های تاریخی موربد بررسی در ایران از منابع تأمین کننده سودا و سیلیس متفاوتی نسبت به عراق استفاده کرده‌اند.

۶. نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از آنالیز میکروپیکسی نشان می‌دهد شیشه‌های گند جهانگیر و گوریه از نوع سیلکا- سودا- آهک است که با توجه به میزان اکسید منزیم و اکسید پتاسیم موجود در نمونه‌های آنالیز شده که بیشتر از ۱/۵٪ است، این شیشه‌ها از نوع شیشه‌هایی است که منبع تأمین اکسید سدیم آن خاکستر حاصل از رشد گیاهان رشد یافته در خاک‌های شور بوده است. همچنین نتایج این آنالیزها نشان می‌دهد که درصد وزنی اکسید منزیم در نمونه‌های این دو محوطه حدود ۵ درصد است که یکی از مشخصه‌های اصلی شیشه‌های دوره ساسانی اکسید منزیم بالاتر از ۳/۵٪ است. از دیگر نتایج مهم به دست آمده از آنالیز نمونه‌های این دو محوطه این است که مشخص شد در فرایند ساخت شیشه‌های مربوط به محوطه گند جهانگیر و گوریه از منابع تأمین کننده سیلیس و خاکستر متفاوتی استفاده شده است، اگرچه این دو محوطه در همسایگی هم هستند. البته این اختلاف در مواد استفاده شده در ساخت می‌تواند به دوره تاریخی طولانی که نمونه‌های این دو محوطه دارند مربوط باشد که ممکن است با گذشت زمان، نوع گیاه مورد استفاده برای تولید خاکستر و یا محل تأمین سیلیس تغییر کرده باشد. بر اساس بررسی‌های انجام شده می‌توان مشخصه اصلی شیشه‌های محوطه جهانگیر را اکسید سیلیسیم بالا و اکسید سدیم پایین و شیشه‌های گوریه را اکسید سیلیسیم پایین و اکسید سدیم بالا ذکر کرد. همچنین

- [امامی محمدامین، پاک‌گوهر سجاد. مفتول‌های شیشه‌ای چغازنبیل، اولین نشانه‌های شیشه‌گری ایران در هزاره دوم پیش از میلاد. پژوهه باستان‌سنجی ۱۳۹۶؛ ۳: ۱۵-۱.]
- [3] Rasmussen SC. Origins of glass: myth and known history. In: How Glass Changed the World. Springer, 2012, pp. 11–19. [doi.org/10.1007/978-3-642-28183-9_2]
- [4] Lauwers V, Degryse P, Waelkens M. Evidence for Anatolian glassworking in Antiquity: the case of Sagalassos (Southwestern Turkey). *J Glass Stud* 2007; 39:46.
- [5] Deghat A. Scientific Analysis of the Damages of the Chogha Zanbil temple glass and protective design. Art University of Isfahan, 2000. [in Persian]
[دقت اشرف. تحلیل علمی آسیب‌های شیشه‌ی معبد چغازنبیل و طرح حفاظتی آن. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد مرمت اشیاء فرهنگی و تاریخی، دانشکده مرمت، دانشگاه هنر اصفهان، ۱۳۷۸.]
- [6] Heinrich E. Tchoga Zanbil (Dur-Untash). Volume II. Temenos, Temples, Palais, Tombes. (Mémoires de la Délégation Archéologique en Iran, Tome XL, Mission de Susiane).
- [7] Porzarghan V. Conservation and Restoration of historical glasses. *J Spec Knowl Restor Cult Herit* 2010; 5: 32–42. [in Persian]
[پورزرقان وجود. حفاظت و مرمت شیشه‌های تاریخی. دو فصلنامه تخصصی دانش مرمت و میراث فرهنگی ۱۳۸۸؛ ۵: ۴۲-۳۲.]
- [8] Fukai S. Persian glass. Weatherhill, 1977.
- [9] Ghaeini F. The glassware and ceramic museum of Iran. Tehran: Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization of Iran, 2004. [in Persian]
[قائینی فرزانه. موزه آبگینه و سفال‌های ایرانی. تهران: سازمان میراث فرهنگی، پژوهشگاه معاونت فرهنگی و آموزش، ۱۳۸۳.]
- [10] Henderson J. The glass. *Sci Archaeol Mater An Investig Inorg Mater* 2000; 60.
- [11] Abasian M. Fundamentals of physical Chemistry of non-metal minerals: production of ceramics, refractory materials, glass, plaster. Tehran: Javdan kherad, 1991. [in Persian]
[عباسیان میر محمد. مبانی شیمی فیزیک مواد کائی]
- غیرفلزی: تهیه و تولید سرامیک‌ها، مواد نسوز، شیشه، گچ، آهک. تهران: جاودان خرد، ۱۳۷۰.]
- [12] Henderson J. Ancient glass: an interdisciplinary exploration. Cambridge University Press, 2013. [doi.org/10.1017/CBO9781139021883]
- [13] Agha-Aligol D, Jafarizadeh M, Moradi M. Micro-PIXE: A Powerful Technique in Measurement and Determination of Raw Materials of Glass artifacts of Parthian period From Shaur (Susa). *J Res Archaeom* 2018; 4: 47–65. [in Persian] [doi.org/10.29252/jra.4.1.47]
[اقاعلی گل داود، جعفری‌زاده مسلم، مرادی محمود. میکروپیکسی: روشی توانمند در بررسی و تعیین مواد اولیه مصنوعات شیشه‌ای دوره اشکانی کاخ شاپور (شوش). پژوهه باستان‌سنجی ۱۳۹۷؛ ۴: ۶۵-۴۷.]
- [14] Khosravi L. Archaeological excavation report of Gonbad Jahangir and Gorijeh. Tehran, 2016. [in Persian]
[خسروی لیلا. گزارش کاوش‌های باستان‌شناسی محوطه باستانی گبند جهانگیر و گوریه. تهران: آرشیو پژوهشکده باستان‌شناسی، منتشرنشده، ۱۳۹۵.]
- [15] Caley ER. Analysis of ancient glasses 1790-1957; A comprehensive and critical survey.
- [16] Rehren T, Connolly P, Schibille N, et al. Changes in glass consumption in Pergamon (Turkey) from Hellenistic to late Byzantine and Islamic times. *J Archaeol Sci* 2015; 55: 266–279. [doi.org/10.1016/j.jas.2014.12.025]
- [17] Rehren T. Aspects of the production of cobalt-blue glass in Egypt. *Archaeometry* 2001; 43: 483–489. [doi.org/10.1111/1475-4754.00031]
- [18] Davison S. Conservation and restoration of glass, Butterworth.
- [19] Simpson SJ. Sasanian glass: an overview. Neighb successors Rome Tradit Glas Prod use Eur Middle East later 1st Millenn AD 2014; 200–231. [doi.org/10.2307/j.ctvh1dq24.24]
- [20] Shortland AJ, Tite MS, Ewart I. Ancient exploitation and use of cobalt alums from the Western Oases of Egypt. *Archaeometry* 2006; 48: 153–168. [doi.org/10.1111/j.1475-4754.2006.00248.x]
- [21] Mirti P, Pace M, Negro Ponzi M, et al. ICP-MS Analysis of Glass Fragments of

- Parthian And Sasanian Epoch from Seleucia and Veh Ardaš?R (Central Iraq)*. *Archaeometry* 2008; 50: 429–450. [doi.org/10.1111/j.1475-4754.2007.00344.x]
- [22] Brill RH, Stapleton CP. Chemical analyses of early glasses: volume 3: the years 2000 2011, reports, and essays. 1999.
- [23] Koob SP, Van Giffen NAR, Kunicki-Goldfinger JJ, et al. Caring for glass collections: the importance of maintaining environmental controls. *Stud Conserv* 2018; 63: 146–150. [doi.org/10.1080/00393630.2018.1492252]
- [24] Rezaei Farimani Z, Mousavi Kuhpar SM. An Investigation of Glassmaking Industry at Tal-I Malyan Based on PIXE analysis. *J Resarch Archaeom* 2017; 3: 47–63. [in Persian] [doi.org/10.29252/jra.3.1.47]
- [ارضیای فریمانی زهرا، موسوی کوهپر سید مهدی. بررسی صنعت شیشه‌گری در تل ملیان استان فارس بر اساس آنالیز PIXE. پژوهه باستان‌شناسی ۱۳۹۶؛ ۳: ۴۷–۶۳]
- [25] Salehvand N, Shishegar A, Jafarizadeh M, et al. Resarch on glass Tubes of L-Oventish-Nppirish Experimental and Studying by X-Ray fluorescence method. *J Archaeol Res Iran* 2017; 81: 87–104. [in Persian]
- [صالحوند نوید، شیشه‌گر آرمان، جعفری زاده مسلم، فیروزمندی شیره جینی بهمن. پژوهشی پیرامون لوله‌های شیشه‌ای درهای ال-اونتش-نپیریش آزمایش و مطالعه‌ی آن‌ها با روش فلورسانس پرتو مجهول. پژوهش‌های باستان‌شناسی ایران ۱۳۹۶؛ ۸۷: ۸۷–۱۰۴]
- [26] Agha-Aligo D, Jafariezadeh M, Rahbar M, et al. Application of micro-PIXE method for elemental analysis of discovered glass beads from Saleh Davood tombs of Khuzestan: Evidence of trade of glass artifacts in the Parthian period. *J Res Archaeom* 2019; 5(1):143–166. [in Persian] [doi.org/10.29252/jra.5.1.143]
- [آقابعلی گل داوود، جعفری زاده مسلم، رهبر مهدی، مرادی محمود. کاربرد روش میکروپیکسی جهت آنالیز
- عنصری مهره‌های شیشه‌ای. مکشوفه از آرامگاه‌های صالح داود خوزستان: شواهدی از تجارت مصنوعات در دوره اشکانی. *پژوهه باستان‌شناسی* ۱۳۹۸، (۵): ۱۴۳–۱۶۶
- [27] Khosravi L, Ghorbani E. Investigation of geology, hydrology, geomorphology, motorcycles and morphotectonics Jahangir site on the edge of kangar river in Ilam city of Ilam Province. *J Iran Quat* 2019; 3(1): 75–93. [in Persian]
- [خسروی لیلا، قربانی الهام. بررسی زمین‌شناسی، هیدرولوژی، ژئومورفولوژی و سایر موتکنیک و مورفو-تکنیک پهنه باستانی جهانگیر در حاشیه رود کنگر شهرستان ایوان استان ایلام. *فصلنامه کوادرنری ایران* ۱۳۹۷؛ ۳(۱): ۷۵–۹۳]
- [28] Vandenberg L. Archeological excavation in Poshtkuh Lorestan. Tehran: Ministry of Culture and Art Publications, 1971. [in Persian]
- [واندنبرگ لوئی. کاوش‌های باستان‌شناسی در پشتکوه لرستان، باستان‌شناسی و هنر ایران. تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و هنر، ۱۳۵۰.]
- [29] Astark F. A Trip to Alamut, Lorestan and Ilam. (Translated by: Saki A.M.), Tehran: Scientific- Culture, 1980. [in Persian]
- [استارک مدلین فریا. سفری به دیار الموت، لرستان و ایلام. ترجمه: ساکی علی محمد، تهران، علمی/ فرهنگی، ۱۳۵۸.]
- [30] Afshar Sistani A. Ilam and Ancient Civilization. Tehran: Ministry of Culture and Islamic Guidance Publications, 1994. [in Persian]
- [افشار سیستانی ایرج. ایلام و تمدن دیرینه آن. تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۲.]
- [31] Cristensen A. Iran in the Sassanid period. (Translated by: Yasami Gh.R.). Tehran: Amirkabir publications, 1988. [in Persian]
- [کریستن سن آرتور. ایران در زمان ساسانیان. ترجمه: یاسمی غلامرضا رشید، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۷.]
- [32] Johansson SAE, Campbell JL, Malmqvist KG. Particle-induced X-ray emission spectrometry (PIXE). John Wiley & Sons, 1995.
- [33] Farshi Jalali F. Characterization of obsidian artifacts of Nader Teppe of Aslanduz by PIXE. Tehran University,

2005. [in Persian]
فرشی جلالی فاطمه. منشایابی دستساخته‌های ابسیدینی نادر تپه اصلاحندوز بر اساس روش PIXE. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، [۱۳۸۴:۱۳۸۵]
- [34] Lamehi-Rashti M, Farshi Jalali F, Aghaligol D, et al. Characterization of Iranian obsidian artifacts by PIXE and multivariate statistical analysis. *J Archaeol* 2015; 3: 25–32. [in Persian]
لامعی رشتی محمد، فرشی جلالی فاطمه، آقا علی گل داود، اولیائی پروین، بحرالعلومی فرانک، شکوهی فرح. تعیین منشأ ابسیدینهای به دست آمده از نادر تپه اصلاحندوز با استفاده از روش پیکسی، دو فصلنامه تخصصی باستان‌شناسی و مطالعات میان‌رشته‌ای [۱۳۸۵:۲۵-۳۲]
- [35] Sayre E V, Smith RW. Compositional categories of ancient glass. *Science* (80-) 1961; 133: 1824–1826. [doi.org/10.1126/science.133.3467.1824]
- [36] Mirti P, Pace M, Malandrino M, et al. Sasanian glass from Veh Ardašīr: new evidences by ICP-MS analysis. *J Archaeol Sci* 2009; 36: 1061–1069. [doi.org/10.1016/j.jas.2008.12.008]
- [37] Rehren T, Freestone IC. Ancient glass: from kaleidoscope to crystal ball. *J Archaeol Sci* 2015; 56: 233–241. [doi.org/10.1016/j.jas.2015.02.021]
- [38] Bugoi R, Alexandrescu C-G, Panaite A. Chemical composition characterization of ancient glass finds from Troesmis—Turcoaia, Romania. *Archaeol Anthropol Sci* 2018; 10: 571–586. [doi.org/10.1007/s12520-016-0372-6]
- [39] Ares JDJ, Calderón NF, López IM, et al. Islamic soda-ash glasses in the Christian kingdoms of Asturias and León (Spain). *J Archaeol Sci Reports* 2018; 22: 257–263. [doi.org/10.1016/j.jasrep.2018.09.026]
- [40] Neri E, Schibille N, Pellegrino M, et al. A Byzantine connection: Eastern Mediterranean glasses in medieval Bari. *J Cult Herit* 2019; 38: 253–260. [doi.org/10.1016/j.culher.2018.11.009]
- [41] Henderson J, McLoughlin SD, McPhail DS. Radical changes in Islamic glass technology: evidence for conservatism and experimentation with new glass recipes from early and middle Islamic Raqqā, Syria*. *Archaeometry* 2004; 46: 439–468. [doi.org/10.1111/j.1475-4754.2004.00167.x]
- [42] Siu I, Henderson J, Canav-Özgümüş Ü, et al. An archaeological and chemical investigation of 11th–12th centuries AD glasses from Zeyrek Camii (the Pantokrator church) in Byzantine Constantinople. *Archaeol Anthropol Sci* 2019; 11: 2637–2647. [doi.org/10.1007/s12520-018-0700-0]
- [43] Freestone IC, Ponting M, Hughes MJ. The origins of Byzantine glass from Maroni Petrera, Cyprus. *Archaeometry* 2002; 44: 257–272. [doi.org/10.1111/1475-4754.t01-1-00058]
- [44] Freestone IC, Jackson-Tal RE, Taxel I, et al. Glass production at an early Islamic workshop in Tel Aviv. *J Archaeol Sci* 2015; 62: 45–54. [doi.org/10.1016/j.jas.2015.07.003]
- [45] Vataj E, Hobdari E, Röhrs S, et al. Analytical characterization of glass tesserae from mosaics of early Christian basilicas in Albania. *Appl Phys A* 2017; 123: 76. [doi.org/10.1007/s00339-016-0661-z]
- [46] Schibille N, Sterrett-Krause A, Freestone IC. Glass groups, glass supply and recycling in late Roman Carthage. *Archaeol Anthropol Sci* 2017; 9: 1223–1241. [doi.org/10.1007/s12520-016-0316-1]
- [47] Jackson CM, Cottam S. ‘A green thought in a green shade’: Compositional and typological observations concerning the production of emerald green glass vessels in the 1st century AD. *J Archaeol Sci* 2015; 61: 139–148. [doi.org/10.1016/j.jas.2015.05.004]
- [48] Gliozzo E, Lepri B, Sagù L, et al. Colourless glass from the Palatine and Esquiline hills in Rome (Italy). New data on antimony-and manganese-decoloured glass in the Roman period. *Archaeol Anthropol Sci* 2017; 9: 165–180. [doi.org/10.1007/s12520-015-0264-1]
- [49] Babalola AB, Dussubieux L, McIntosh SK, et al. Chemical analysis of glass beads from Igbo Olokun, Ile-Ife (SW Nigeria): New light on raw materials, production, and interregional interactions. *J Archaeol Sci* 2018; 90: 92–105. [doi.org/10.1016/j.jas.2017.12.005]

- [50] Agha-Aligol D, Oliaiy P, Mohsenian M, et al. Provenance study of ancient Iranian luster pottery using PIXE multivariate statistical analysis. *J Cult Herit* 2009; 10: 487–492.
[doi.org/10.1016/j.culher.2009.01.003]
- [51] Agha-Aligol D, Lamehi-Rachti M, Oliaiy P, et al. Characterization of Iranian obsidian artifacts by PIXE and multivariate statistical analysis. *Geoarchaeology* 2015; 30: 261–270.
[doi.org/10.1002/gea.21509]
- [52] Renda V, Nardo VM, Anastasio G, et al. A multivariate statistical approach of X-ray fluorescence characterization of a large collection of reverse glass paintings. *Spectrochim Acta Part B At Spectrosc* 2019; 159: 105655.
[doi.org/10.1016/j.sab.2019.105655]
- [53] Statistics IBMS. 22. SPSS for Windows, release 22.0.
- [54] Freestone IC, Degryse P, Lankton J, et al. HIMT, glass composition and commodity branding in the primary glass industry. *Things that Travel* Mediterr Glas first Millenn CE UCL Press London 2018; 159–190.
[doi.org/10.2307/j.ctt21c4tb3.14]

